

**МЕЛІТОПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО**

**ОСВІТНЯ ПРОГРАМА ПІДГОТОВЧОГО ВІДДІЛЕННЯ
«ВІДКРИТИЙ ШЛЯХ ДО ВИЩОЇ ОСВІТИ»**

2026 рік

Розроблено та внесено Мелітопольським державним педагогічним університетом імені Богдана Хмельницького.

Розробники освітньої програми:

професор Гудзь В.В.

доцент Донець І.А.

доцент Бурцева О.Г.

доцент Левада О.М.

доцент Пачева В.М.

доцент Полякова Л.І.

старший викладач Непша О.В.

старший викладач Прокоф'єва О.А.

асистент Федюніна О.І.

ЗМІСТ

1. Навчальний план, перелік дисциплін, форма організації навчання	3
2. Система оцінювання	4
3. Програма з історії України	5
4. Програма з української мови	39
5. Програма з математики	50
6. Програма з географії	59

Освітня програма підготовчого відділення «Відкритий шлях до вищої освіти» – це єдиний комплекс освітніх компонентів, розроблених Мелітопольським державним педагогічним університетом імені Богдана Хмельницького на основі державних стандартів для досягнення слухачами визначених результатів навчання (компетентностей).

Складові освітньої програми: навчальний план, перелік дисциплін, форма організації навчання та система оцінювання, програми з навчальних предметів.

Навчальний план

Освітній компонент (навчальний предмет)	Кількість годин на тиждень	Усього годин	Примітка
Історія України	4	90	обов'язковий предмет
Українська мова	4	90	обов'язковий предмет
Математика	4	90	обов'язковий предмет
Навчальний предмет на вибір (Географія)	4	90	обов'язковий предмет (за вибором)
Українознавчий компонент	2	22	з урахуванням потреб та відповідно до законодавства для окремих категорій слухачів
Психологічна підтримка	1	22	з урахуванням потреб та відповідно до законодавства для окремих категорій слухачів
Професійна орієнтація	1	22	з урахуванням потреб та відповідно до законодавства для окремих категорій слухачів
	16 – для всіх слухачів	360 – для всіх слухачів	
Усього на тиждень	4 – для окремих категорій	22-66 – для окремих категорій	
Усього: не менш ніж 90 годин безпосередньої участі слухачів в освітньому процесі з кожного предмета. $90 \times 4 = 360$ годин			

Перелік дисциплін

1. Історія України.
2. Українська мова.
3. Математика.
4. Предмет за вибором – географія.

Примітка. Перелік предметів за вибором може доповнюватися як пропозиція університету з урахуванням бажань слухачів до початку навчального процесу. За окремою заявою слухача дозволяється змінювати предмет за вибором.

Форма організації навчання – денна (онлайн).

Система оцінювання

Освітній процес на підготовчому відділенні закладу вищої освіти проводиться відповідно до Положення про підготовче відділення, цієї освітньої програми та Положення про організацію освітнього процесу в Мелітопольському державному педагогічному університеті імені Богдана Хмельницького.

Посилання: https://mdpu.org.ua/wp-content/uploads/2025/09/24_Orhanizatsiia-osvitnoho-protsesu_29.08.2025.pdf

Система оцінювання на підготовчому відділенні проводиться відповідно до Положення про бально-накопичувальної системи оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти в Мелітопольському державному педагогічному університеті імені Богдана Хмельницького.

Посилання: https://mdpu.org.ua/wp-content/uploads/2024/07/28_balno-nakop-systema-otsinyuvannya_28.06.2024.pdf

Бально-накопичувальна система оцінювання результатів навчання слухачів підготовчого відділення з кожного освітнього компонента містить поточний, підсумковий контроль знань та самостійну роботу.

Оцінювання результатів навчання в університеті здійснюється відповідно до 100-бальної шкали:

Сума балів за всі види діяльності	Оцінка ECTS	Сумарна оцінка	Перерахування щодо до додаткових балів
90-100	A	відмінно	15
82-89	B	добре	12
74-81	C	добре	12
64-73	D	задовільно	10
60-63	E	задовільно	10
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	0
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	0

Робота слухачів на навчальних заняттях з кожного освітнього компонента оцінюється за видами навчальної діяльності. Максимальна сумарна кількість балів при оцінюванні роботи слухачів на навчальних заняттях – поточний контроль – складає 30 балів.

Самостійна робота є видом навчальної діяльності слухача, яка підлягає оцінюванню. Викладач визначає види самостійної роботи слухачам. Максимальна сумарна кількість балів при оцінюванні самостійної роботи слухачів складає 30 балів.

Підсумковий контроль знань – вид контролю, який проводиться наприкінці навчального семестру у формі екзамену. Максимальна кількість балів за підсумковий контроль знань (екзамен) складає 40 балів.

Загальний бал з освітнього компонента складається з суми балів, отриманих за навчальну, самостійну роботу та підсумковий контроль знань (екзамен).

З кожного освітнього компонента розробляються і доводяться до слухачів критерії оцінки кожного виду діяльності, які в сукупності дозволяють оцінити результати навчання.

ПРОГРАМА ПІДГОТОВЧОГО ВІДДІЛЕННЯ «ВІДКРИТИЙ ШЛЯХ ДО ВИЩОЇ ОСВІТИ» З ІСТОРІЇ УКРАЇНИ

Пояснювальна записка

Метою національного мультипредметного теста (НМТ) з історії України є виявлення рівня сформованості ключових та історичної компетентності випускників школи, визначення відповідності результатів їх навчально-пізнавальної діяльності Державному стандарту.

Програма підготовчих курсів «Відкритий шлях до вищої освіти» з історії України розроблена з урахуванням основних складових історичної свідомості, мети, змісту та результатів навчально-пізнавальної діяльності, які закладені в Державному стандарті базової і повної загальної середньої освіти та чинній навчальній програмі з історії України для закладів загальної середньої освіти. Вона охоплює шкільний курс історії України від найдавніших часів до сьогодення.

Програма передбачає перевірку рівня сформованості в учнів насамперед історичної компетентності, до елементів якої належать:

хронологічна компетентність – уміння орієнтуватися в історичному часі, встановлювати близькі та далекі причинно-наслідкові зв'язки, розглядати суспільні явища в конкретно-історичних умовах, виявляти зміни і тяглість життя суспільства;

просторова компетентність – уміння орієнтуватися в історичному просторі та знаходити взаємозалежності в розвитку суспільства, господарства, культури і природного довкілля; і

інформаційна компетентність – уміння працювати з джерелами історичної інформації, інтерпретувати зміст джерел, визначати їх надійність, виявляти і критично аналізувати розбіжності в позиціях авторів джерел;

логічна компетентність – уміння визначати і застосовувати теоретичні поняття для аналізу й пояснення історичних подій та явищ, ставити запитання та шукати відповіді, розуміти множинність трактувань минулого та зіставляти різні його інтерпретації;

аксіологічна компетентність – уміння формулювати оцінку історичних подій та історичних постатей, суголосну до цінностей та уявлень відповідного часу чи відповідної групи людей, осмислювати зв'язки між історією і сучасним життям.

Програма НМТ з історії – України містить пояснювальну записку, 32 теми змісту навчального матеріалу, структуровані за темами очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів, які зорієнтовані на перевірку елементів історичної компетентності та представлені у вигляді знань і вмінь.

Програма НМТ з історії України має формат таблиці, яка поєднує дві частини. У лівій - результати навчально-пізнавальної діяльності учнів, де виокремлено події, поняття й терміни, персоналії, історично-географічні об'єкти, історичні джерела, історично-культурні пам'ятки - мінімум, з якого випускники повинні виявляти знання, а також основні вміння в розрізі елементів історичної компетентності. У правій – зміст історії України відповідно до усталеної періодизації. Персоналії, які підкреслені, можуть пропонуватися для візуального розпізнавання. Знати дати створення історично-культурних пам'яток необов'язково.

Обсяг навчальних занять: 90 годин (безпосередньої участі слухачів в освітньому процесі). Форма підсумкового контролю успішності навчання: екзамен.

Програма вивчення навчальної дисципліни «Історія України»

1. Вступ до історії України

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: - значення понять і термінів: «історія», «історія України», «хронологія», «історичне джерело», «археологія», «цивілізація». Уміє: - визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; - пояснювати сутність історії України як науки; - розпізнавати на картосхемі територіальні межі України; - характеризувати різновидові джерела з історії України; визначати основні загальноустановлені періоди історії України.	Історія України як наука. Періодизація історії України. Джерела з історії України: речові, усні, писемні, візуальні.

2. Стародавня історія України

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: - дати періодів: IV — середина III тис. до н. е. — розселення племен трипільської і середньостогівської археологічних культур на території України; VIII—VI ст. до н. е. — Велика грецька колонізація; друга половина V—VII ст. — Велике розселення слов'ян. - значення понять і термінів: «палеоліт», «привласнювальне господарство», «мезоліт», «неоліт», «неолітична революція», «відтворювальне (продуктивне) господарство», «археологічна культура», «енеоліт», «бронзовий вік», «ранній залізний вік», «колонізація», «кочовик», «курган»; - історично-культурні пам'ятки: браслет із меандровим орнаментом із Мізинської стоянки; орнаментована кераміка трипільської культури; золотий гребінь із кургану Солоха — кінець V — початок IV ст. до н. е.; золота пектораль із кургану Товста Могила — IV ст. до н. е.; Херсонес Таврійський — сучасний вигляд; Збруцький ідол. Уміє: - встановлювати співвідношення між вказаними періодами та їх віддаленість від сьогодення;	Поява та розселення людей на території України. Заняття привласнювального господарства. Неолітична революція. Поширення землеробства й скотарства на землях України. Ремесла. Трипільська і середньостогівська археологічні культури. Кочовики раннього залізного віку. Заснування античних міст-колоній у Північному Причорномор'ї та в Криму. Велике переселення народів. Перші писемні згадки про давніх слов'ян (венедів, антів, склавинів). Велике розселення

• визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; • розпізнавати на картосхемі місця основних стоянок людей кам'яного віку на теренах сучасної України (Королеве, Киїк-Коба, Кирилівська, Межиріч, Мізин); території розселення носіїв трипільської і середньостогівської археологічних культур, кіммерійців, скіфів; місця розташування античних міст-колоній Північного Причорномор'я та Криму (Тіра, Ольвія, Пантікапей, Херсонес), Боспорського царства; напрямки розселення слов'ян під час Великого переселення народів; • характеризувати суспільне, господарське та духовне життя носіїв трипільської і середньостогівської археологічних культур, кіммерійців, скіфів, сарматів, мешканців міст-колоній Північного Причорномор'я та Криму, давніх слов'ян; • визначати основні риси археологічних періодів, неолітичної революції, причини та наслідки занепаду Великої Скіфії, особливості грецької колонізації Північного Причорномор'я та Криму; • пояснювати наслідки та значення Великої грецької колонізації, Великого переселення народів та Великого розселення слов'ян для розвитку українських земель; • сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми; • візуально розпізнавати та характеризувати вказані історично-культурні пам'ятки.	слов'ян. Історичні витоки українського народу.
--	--

3. Русь-Україна (Київська держава)

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: • дати подій: 860 р. — похід Аскольда на Константинополь, укладення першого відомого договору Русі з Візантією; 907, 911, 941, 944 рр. — походи князів на Константинополь; 882 р. — об'єднання північних та південних руських земель Олегом; 988 р. — запровадження християнства як державної релігії, 1019—1054 рр. — князування Ярослава Мудрого в м. Київ; 1036 р. — розгром печенігів князем Ярославом Мудрим; 1097 р. — Любецький з'їзд (снем) князів; 1113 р. — укладення «Повісті минулих літ»; початок правління Володимира Мономаха в м. Київ; 1187 р. — перша згадка назви «Україна» в писемних джерелах, створення «Слова о полку Ігоревім»;	Розселення східнослов'янських племінних союзів (поляни, сіверяни, уличі, тиверці, хорвати (білі хорвати), волиняни (дуліби, бужани), древляни). Назва «Русь». Руська земля. Утворення Русі-України (Київської держави). Внутрішньо- та зовнішньополітична діяльність перших київських князів. Державотворення кінця X — середини

• персоналії: Аскольда, Олега, Ігоря, Ольги, Святослава, Володимира Великого, Ярослава Мудрого, Ізяслава, Святослава та Всеволода Ярославовичів, Володимира Мономаха, Мстислава Володимировича, Ярослава Осмомисла, митрополита Іларіона, Антонія Печерського, іконописця Алімпія, літописця Нестора; • значення понять і термінів: «племінний союз», «князь», «полюддя», «язичництво», «християнство», «шлюбна дипломатія», «роздробленість», «віче», «вотчинне землеволодіння», «умовне землеволодіння», «боярин», «смерд», «ізгой», «закуп», «рядович», холоп», «ікона», «мозаїка», «фреска», «книжкова мініатюра», «билина», «літопис»; • історично-культурні пам'ятки: Софійський собор у м. Київ — перша половина XI ст., сучасний вигляд; Спасо-Преображенський собор у м. Чернігів — 1036 р., сучасний вигляд; Успенський собор Києво-Печерської лаври — 1073—1078 рр., сучасний вигляд; Михайлівський Золотоверхий собор Михайлівського монастиря в м. Київ — 1108-1113 рр., сучасний вигляд; П'ятницька церква в м. Чернігів — кінець ЮІ — початок XIII ст.; Вишгородська ікона Богородиці; Свенська ікона Богородиці з Антонієм і Феодосієм Печерськими; мозаїки Богоматері Оранти та Христа Вседержителя із Софійського собору в м. Київ — перша половина XI ст.; мініатюра «Євангеліст Лука» з Остромирового Євангелія — 1053/1057 рр.; мініатюра «Родина князя Святослава Ярославовича» з «Ізборника» — 1073 р. Уміє: • встановлювати та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти-події — з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; • визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; • розпізнавати на картосхемі території розселення східнослов'янських племінних союзів у VIII — IX ст., шлях «із варягів у греки», походи князів на Константинополь, походи князя Святослава, територіальні межі Русі-України (Київської держави) за Олега та Ярослава Мудрого; Київське, Чернігівське, Переяславське, Галицьке, Волинське князівства за доби роздробленості (XII ст.); • характеризувати етапи політичного розвитку, особливості соціального і господарського життя Київської держави (Русі-України); розвиток Київського, Чернігівського, Переяславського, Галицького і Волинського князівств за доби роздробленості; діяльність та здобутки вказаних історичних діячів;	XI ст. Запровадження християнства як державної релігії. «Руська правда». Правління наступників Ярослава Мудрого. Русь- Україна (Київська держава) в першій третині XII ст. Боротьба з половецькою загрозою. Роздробленість Русі-України (Київської держави). Суспільно-політичне та господарське життя. Культура й духовність.
---	---

• пояснювати наслідки та значення внутрішньо- та зовнішньополітичної діяльності князів, Любецького з'їзду князів, причини та сутність політичної роздробленості Русі-України (Київської держави); • визначати передумови та історичне значення запровадження християнства як державної релігії; • сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми; • візуально розпізнавати та характеризувати вказані історично-культурні пам'ятки.	
---	--

4. Королівство Руське (Галицько-Волинська держава). Монгольська навала

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: • дати подій: 1199 р. — утворення Галицько-Волинської держави; 1223 р. — битва біля р. Калка; 1238—1264 рр. — правління Данила Романовича; 1240 р. — захоплення м. Київ монголами; 1245 р. — битва біля м. Ярослав; поїздка Данила Романовича в Золоту Орду; 1253 р. — коронування Данила Романовича; • персоналії: Романа Мстиславовича, Данила Романовича (короля Данила), Лева Даниловича, Юрія I Львовича, Юрія II Болеслава; • значення понять і термінів: «ярлик», «баскак»; • історично-культурні пам'ятки: Успенський собор у м. Володимир — 1160 р., сучасний вигляд; церква святого Пантелеймона поблизу м. Галич — кінець XII ст.; Холмська ікона Богородиці — XII ст.; Дорогобузька ікона Богородиці — остання третина XIII ст. Уміє: • встановлювати та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти-події — з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; • визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; • розпізнавати на картосхемі королівство Руське (Галицько-Волинську державу) за правління Романа Мстиславовича та Данила Романовича; напрямки походів монголів на південно-західні землі Русі;	Об'єднання Галицького та Волинського князівств. Розбудова Галицько-Волинської держави (королівства Руського) в 1238—1264 рр. Монгольська навала на південно-західні землі Русі. Королівство Руське (Галицько-Волинська держава) за нащадків Данила Романовича. Суспільно-політичне та господарське життя. Культура й духовність.

• характеризувати розвиток політичного, соціального і господарського життя королівства Руського (Галицько-Волинської держави), залежність українських князівств від Золотої Орди, наслідки золотоординського панування; діяльність вказаних історичних діячів; • визначати передумови, особливості та значення утворення королівства Руського (Галицько-Волинської держави), особливості золотоординського панування на південно-західних землях Русі; • сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми; • візуально розпізнавати та характеризувати вказані історично-культурні пам'ятки.	
--	--

**5. Руські удільні князівства у складі іноземних держав
у другій половині XIV — перші половині XVI ст. Кримське ханство**

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: • дати подій: 1362 р. — битва біля р. Сині Води; 1385 р. — укладення Кревської унії; 40—і рр. XV ст. — утворення Кримського ханства; 1478 р. — визнання Кримським ханством васальної залежності від Османської імперії, 1489 р. — перша згадка про українських козаків у писемних джерелах; 1514 р. — битва біля м. Орша; • персоналії: Ольгерда, Вітовта, Свидригайла, Хаджі—Герей, Костянтина Івановича Острозького, Юрія Дрогобича; • значення понять і термінів: «шляхтич», «магдебурзьке право», «магістрат», «цех», «Дике поле», «козак»; • історично—культурні пам'ятки: Вірменський собор у м. Львів — 1363 р.; костел святого Варфоломія в м. Дрогобич — 1392 р. — XV ст.; верхній замок у м. Луцьк' — друга половина XIV ст. — XV ст.; Кам'янець—Подільська фортеця — XIV — XVI ст.; Хотинська фортеця — XIII — XVI ст.; Покровська церква—фортеця в с. Сутківці — 1476 р.; замок Паланок (Мукачівський замок) — XIV — XVII ст.; Генуезька фортеця в м. Судак — XIV—XV ст.; Бахчисарайський історично-культурний заповідник — XVI—XVIII ст.; ікона святого Юрія Змієборця із с. Станіля поблизу м. Дрогобич; ікона Богородиці з пророками з церкви у с. Підгородці; церква Зішестя Святого Духа в с. Потелич — 1502 р.; ікона Олексія Горошковича «Успіння Богородиці» — 1547 р. Уміє:	Змагання Польщі та Литви за Галицько-Волинську спадщину. Входження українських земель до складу сусідніх держав (Угорське королівство, Молдавське князівство, Османська імперія, Московське царство). Кревська унія. Велике князівство Руське Свидригайла. Остаточна ліквідація Волинського та Київського удільних князівств. Утворення Кримського ханства. Перехід кримських ханів у васальну залежність від Османської імперії. Виникнення козацтва. Соціально-економічне життя. Культура й духовність.

• встановлювати та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти—події — з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; • визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; розпізнавати на картосхемі українські землі у складі різних держав; територію Кримського ханства; характеризувати політичне становище українських земель у складі Великого князівства Литовського до і після Кревської унії, соціально-економічний розвиток українських земель, становище верств, досягнення в культурі, діяльність та здобутки вказаних історичних діячів; • визначати особливості суспільно—політичного життя українських земель у складі Великого князівства Литовського, причини та наслідки Кревської унії; причини виникнення українського козацтва; • порівнювати особливості перебування українських земель у складі сусідніх держав; • сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми; • візуально розпізнавати та характеризувати вказані історично—культурні пам'ятки.	
---	--

6. Українські землі у складі Речі Посполитої в другій половині XVI ст.

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: • дати подій: 1556-1561 рр. — створення Пересопницького Євангелія; 1556 р. — заснування князем Дмитром Вишневецьким на о. Мала Хортиця першої відомої Січі; 1569 р. — Люблінська унія: утворення Речі Посполитої; 1586 р. — утворення першої братської (слов'яно-греко-латинської) школи у м. Львів; 1596 р. — Берестейська церковна унія: утворення Української греко—католицької церкви (УГКЦ); • персоналії: Василя-Костянтина Костянтиновича Острозького, Дмитра Вишневецького, Криштофа Косинського, Северина Наливайка, Івана Федоровича, Герасима Смотрицького, Іпатія Потія, Мелетія Смотрицького; • значення понять і термінів: «воєводство», «низове козацтво», «реєстрове козацтво», «городове козацтво», «Запорозька Січ», «старшина», «кошовий отаман», «гетьман», «клейноди», «Українська греко—католицька церква», «братство», «полемічна література»;	Люблінська унія та її вплив на українські землі. Зміни в соціальній структурі українського суспільства. Виникнення Запорозької Січі. Повстання 1590-хрр. Братський рух. Утворення УГКЦ. Культура й духовність.

- історично—культурні пам'ятки: мініатюри Пересопницького Євангелія — 1553-1561 рр.; Острозький замок: Кругла (Нова) вежа — кінець XVI ст.; ансамбль площі Ринок у м. Львів: Чорна Кам'яниця — кінець XVI ст., будинок Корнякта — 1580 р.; євангеліст Лука: гравюра з львівського «Апостола» — 1574 р. Уміє: - встановлювати та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти-події — з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; - визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; - розпізнавати на картосхемі територіальні зміни, що відбулися внаслідок Люблінської унії, польські воєводства на українських землях та їхні центри; - характеризувати соціальну структуру українського суспільства, становище різних верств населення українського суспільства XVI ст., суспільно-політичні зміни, які відбулися на українських землях внаслідок Люблінської унії, здобутки в галузі культури; військово- політичну організацію козацтва; діяльність православних братств; становище православної церкви; діяльність та здобутки вказаних історичних діячів; - визначати причини та наслідки Люблінської та Берестейської уній, перших козацьких повстань; - сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми; - візуально розпізнавати та характеризувати вказані історично-культурні пам'ятки.	
--	--

7. Українські землі у складі Речі Посполитої в першій половині XVII ст.

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: - дати подій: 1618 р. – похід козаків під проводом гетьмана Петра Конашевича- Сагайдачного на м. Москва; 1621 р. — Хотинська битва; 1625 р. - Куруківська угода; 1632 р. — «Пункти для заспокоєння руського народу», утворення Київської колегії, 1637-1638 рр. — повстання під проводом Павла Павлюка, Якова Острянина, Дмитра Гуні; - персоналії: <u>Петра Конашевича-Сагайдачного</u>, Тараса Федоровича, Івана Сулими, Йова Борецького, <u>Петра Могили</u>;	Зміни в соціально- економічному житті. Морські походи козаків. Участь українського козацтва у війнах Речі Посполитої проти Московського царства та Османської імперії. Козацькі повстання 1620 – 1630 рр. «Ординація Війська Запорозького...». Культура.

• значення понять і термінів: «фільварок», «кріпак», «панщина», «Золотий спокій»; • історично-культурні пам'ятки: ансамбль Успенської церкви у м. Львів: церква Успіння — 1591-1629 рр., вежа Корнякта — 1572-1578 рр., каплиця Трьох Святителів — 1578 р.; ансамбль кафедрального костелу у м. Львів: каплиця Боїмів — 1609—1617 рр.; портрет Петра Конашевича-Сагайдачного з книги «Вірші на жалісний погреб шляхетного рицаря Петра Конашевича-Сагайдачного» — 1622 р.; замок у с. Підгірці (Львівська область) — 1635— 1640 рр.; Іллінська церква у с. Субот.в — 1656 р. Уміє • встановлювати та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти-події — з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; • визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; • розпізнавати на картосхемі українські землі у складі різних держав; воєводства Речі Посполитої на українських землях; • характеризувати політичне та соціально-економічне становище в українських землях, становище православної та греко-католицької церков; діяльність та здобутки вказаних історичних діячів; • визначати наслідки «добы героїчних походів козацтва» перших десятиліть XVII ст., козацьких повстань 1620—1630—х рр.; • сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми; • візуально розпізнавати та характеризувати вказані історично—культурні пам'ятки.	Відновлення вищої православної церковної ієрархії 1620 р. Духовність.
--	--

8. Національно-визвольна війна українського народу середини XVII ст.

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: • дати подій: 1648 р. — Жовтоводська, Корсунська та Пилявецька битви; 1649 р. — Зборівська битва, Зборівський договір; 1651 р. — Берестецька битва, Білоцерківський договір; 1652 р. — Батозька битва; 1653 р. — Жванецька облога, Кам'янецький договір; 1654 р. — Переяславська рада, українсько-московський договір («Березневі статті»); 1656 р. — московсько-польське Віленське перемир'я; • персоналії: <u>Богдана Хмельницького</u>, Івана Богуна, Адама Кисіля;	Національно-визвольна війна українського народу. Зміни в Суспільно-політичному житті. Утворення української козацької держави — Війська Запорозького.

• значення понять і термінів: «національно-визвольна війна», «Військо Запорозьке», «Гетьманщина», «покозачення». Уміє • встановлювати та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти-події — з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; • визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; • розпізнавати на картосхемі територіальні зміни, що відбулися внаслідок Національно- визвольної війни, територію української козацької держави за Зборівським і Білоцерківським договорами, місця основних подій війни; • характеризувати відносини Війська Запорозького з Річчю Посполитою, Кримським ханством, Молдовою, Московією, Швецією та Трансільванією; умови мирних угод українців з польським урядом, українсько-московського договору 1654 р.; діяльність вказаних історичних діячів; • визначати причини та наслідки Національно-визвольної війни, місце Гетьманщини в міжнародних відносинах тогочасної Європи; • пояснювати наслідки й значення найважливіших битв війни та договорів у розгортанні національно-визвольної боротьби; • сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми.	Внутрішньо— та зовнішньополітична діяльність уряду Богдана Хмельницького.
--	--

9. Козацька Україна наприкінці 50-80-х рр. XVII ст.

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: • дати подій: 1658 р. — Гадяцький договір; 1659 р. — Конотопська битва; 1667 р. — Андрусівське перемир'я; 1669 р. — Корсунська угода, визнання Правобережною Гетьманщиною протекторату Османської імперії; 1681 р. — Бахчисарайський мирний договір; 1686 р. — «Вічний мир» між Московським царством і Річчю Посполитою, підпорядкування Київської митрополії Московському патріархатові; • персоналії: Івана Виговського, Юрія Немирича, Юрія Хмельницького, Павла Тетері, Івана Брюховецького, <u>Петра Дорошенка</u>, Івана Сірка, Дем'яна Многогрішного, Івана Самойловича;	Внутрішньо- та зовнішньополітична діяльність гетьманів козацької України 50 — 80-х рр. XVII ст. Занепад Правобережжя. Запорозька Січ у складі Гетьманщини. Адміністративно- територіальний устрій Слобідської України.

• значення понять і термінів: «Руїна», «Великий згін», «Чигиринські походи». Уміє • встановлювати та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти-події — з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; • визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; • розпізнавати на картосхемі території, підвладні гетьманам Лівобережної та Правобережної України; території, що перебували під контролем Московського царства, Османської імперії, Речі Посполитої; • характеризувати зміст політичних угод, що стосувалися українських земель, особливості господарського та церковного життя; діяльність вказаних історичних діячів; • визначати причини та наслідки Руїни; укладення гетьманськими урядами угод з державами-сусідами, найважливіших угод між іноземними державами, що стосувалися українських земель; особливості адміністративно-політичного устрою Слобідської України та Лівобережної Гетьманщини; • сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми.	
--	--

10. Українські землі наприкінці XVII — в першій половині XVIII ст.

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: • дати подій: 1708 р. — українсько-шведський союз, зруйнування Батурина; 1709 р. — зруйнування московитськими військами Чортомлицької Січі, Полтавська битва; 1710 р. — «Конституція...» Пилипа Орлика; 1713 р. — ліквідація козацтва на Правобережній Україні; 1734 р. — заснування Нової (Підпільненської) Січі; • персоналії: <u>Івана Мазепи</u>, Семена Палія, Костя Гордієнка, Пилипа Орлика, Івана Скоропадського, Павла Полуботка, Данила Апостола, Феофана Прокоповича; • значення понять і термінів: «конституція», «Малоросія», «Малоросійська колегія», «змосковщення/зросійщення», «козацьке бароко», «козацький літопис»;	Гетьманщина в 1687-1709 рр. Повстання під проводом Семена Палія (1702-1704 рр.). Північна війна і Україна. Внутрішньополітична діяльність гетьманів козацької України 20 — 30-х рр. XVIII ст. Обмеження автономії Гетьманщини. Діяльність Першої Малоросійської колегії. «Правління Гетьманського уряду» (1733 - 1750 рр.).

- історично-культурні пам'ятки: портрет Богдана Хмельницького авторства Вільгельма Гондіуса — середина XVII ст.; Троїцький собор Троїцько—Іллінського монастиря в м. Чернігів — 1679-1689 рр.; Покровський собор у м. Харків — 1689 р.; ікона «Покров Богородиці» (з портретом Богдана Хмельницького) — перша половина XVIII ст.; оборонна синагога в м. Жовква — 1692-1698 рр.; Георгіївська церква Видубицького монастиря в м. Київ — 1696)-1701 рр.; Преображенська церква у с. Великі Сорочинці — 1732 р.; ікона Йова Кондзелевича «Вознесіння Христове» з іконостасу церкви Воздвиження Чесного Хреста монастиря Скит Манявський; гравюра Івана Мигури «Іван Мазепа серед своїх добрих справ» — 1706 р. Уміє: - встановлювати та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти-події — з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; - визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; - розпізнавати на картосхемі українські землі, у складі різних держав; території, підвладні гетьманам Лівобережної України, події Північної війни на території України; - характеризувати діяльність Першої Малоросійської колегії, «Правління Гетьманського уряду»; зміст основних положень «Конституції...» Пилипа Орлика; діяльність та здобутки вказаних історичних діячів; - визначати причини укладення українсько—шведського союзу в роки Північної війни, наслідки Полтавської битви для українських земель; - сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми; - візуально розпізнавати та характеризувати вказані історично-культурні пам'ятки.	Культура. Кисво-Могилянська академія. Духовність.
---	--

11. Українські землі в другій половині XVIII ст.

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: дати подій: 1764 р. — остаточна ліквідація посади гетьмана; 1768 р. — Коліївщина; 1775 р. — остаточна ліквідація Запорозької Січі; 1780 - 1782 рр. — ліквідація особистої залежності селян в Австрійській імперії; 1783 р. — закріпачення селян Лівобережної та Слобідської України; 1783 р. — підкорення Російською імперією Кримського ханства;	Внутрішня політика останнього очільника Гетьманщини. Діяльність Другої Малоросійської колегії. Скасування козацького устрою на Слобожанщині. Ліквідація Запорозької Січі. Ліквідація автономії

• персоналії: <u>Кирила Розумовського</u>, Петра Калнишевського, Олекси Довбуша, Максима Залізняка, Івана Гонти, <u>Григорія Сковороди</u>, Артема Веделя, Івана Григоровича-Барського; • значення понять і термінів: «опришок», «Нова (Підпільненська) Січ», «паланка», «зимівник», «Задунайська Січ», «гайдамака», «Коліїщина»; • історично-культурні пам'ятки: собор святого Юра у м. Львів — 1744—1762 рр.; Андріївська церква у м. Київ — 1747—1757 рр.; ратуша в м. Бучач — 1751 р.; Покровська церква в м. Київ — 1766 р.; Троїцький собор у м. Новомосковськ (архітектор Яким Погрібняк) — 1775—1780 рр.; Успенський собор Почаївської лаври — 1771-1783 рр.; палац Кирила Розумовського в м. Батурин — 1799-1803 рр., сучасний вигляд; скульптурна група святого Юрія змієборця на фасаді собору святого Юра у м. Львів (скульптор Йоганн Пінзель). Уміє: • встановлювати та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти-події — з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; • визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; • розпізнавати на картосхемі українські землі у складі різних держав; територіальні зміни, що відбулися на українських землях унаслідок поділів Речі Посполитої, російсько-турецьких війн (1768-1774, 1787-1791 рр.), ліквідації Кримського ханства (1783), території охоплені опришківським і гайдамацьким рухами, Коліївиною; • характеризувати основні напрями політики Російської імперії щодо України, особливості опришківського та гайдамацького рухів, територіально-адміністративний устрій та господарське життя Нової (Підпільненської) Січі, політику Австрійської імперії щодо західноукраїнських земель; діяльність та здобутки вказаних історичних діячів; • визначати причини та наслідки опришківського й гайдамацького рухів, скасування гетьманства, ліквідації Запорозької Січі, поділів Речі Посполитої, приєднання земель Правобережної України та Кримського ханства до Росії; • пояснювати значення Гетьманщини та Запорозької Січі в історії України; • сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми; • візуально розпізнавати та характеризувати вказані історично—культурні пам'ятки.	Гетьманщини. Опришківський та гайдамацький рухи. Зміни в політичному становищі Правобережної України та західноукраїнських земель після поділів Речі Посполитої (1772, 1793, 1795 рр.). Реформи Марії Терезії та Йосифа II та їх вплив на українські землі. Культура й духовність.
--	---

12. Українські землі у складі Російської імперії наприкінці XVIII — в першій половині XIX ст.

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає:	Адміністративно-територіальний поділ українських земель у складі Російської імперії. Українське

- дати подій: 1798 р. — видання «Енеїди» Івана Котляревського; 1828 р. — ліквідація Задунайської Січі; грудень 1825 — січень 1826 рр. — повстання Чернігівського полку; 1831— 1831 рр. — польське визвольне повстання; 1840 р. — перше видання «Кобзаря» Тараса Шевченка; 1846–1847 рр. — діяльність Кирило-Мефодіївського братства; - персоналії: <u>Івана Котляревського</u>, <u>Устима Кармалюка</u>, <u>Тараса Шевченка</u>, <u>Миколи Костомарова</u>, <u>Пантелеймона Квіліша</u>; - значення понять і термінів: «нація», «національне відродження», «національна ідея», «масон», «промисловий переворот». Уміє: - встановлювати та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти-події — з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; - визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; - розпізнавати на картосхемі адміністративно-територіальний устрій українських земель у складі Російської імперії, територіальні зміни, що відбулися внаслідок російсько-турецької війни 1803 - 1812 рр.; - характеризувати асиміляційну політику Російської імперії щодо України, економічний розвиток і соціальні відносини, початок національного відродження, поширення в Україні російського та польського суспільних рухів, програмні засади, документи та діяльність Кирило-Мефодіївського братства; діяльність та здобутки вказаних історичних діячів; - визначати причини, значення національного відродження, діяльності Кирило- Мефодіївського братства; • сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми.	національне відродження: початок, періоди й особливості. Відновлення українського козацтва в час французько-російської війни. Кирило- Мефодіївське братство. Поширення в Україні російського та польського суспільних рухів. Початок промислового перевороту
---	---

13. Українські землі у складі Австрійської імперії наприкінці XVIII — в першій половині XIX ст.

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: - дати подій: 1816 р. — створення освітнього товариства галицьких греко-католицьких священиків; 1833-1837 рр. — діяльність «Руської трійці»; 1837 р. — видання «Русалки Дністрової»; 1848 р. — скасування панщини в Галичині, створення Головної Руської Ради, видання першої українськомовної газети «Зоря Галицька»; - персоналії: Івана Могильницького, <u>Маркіяна Шашкевича</u>, Івана Вагилевича, Якова Головацького, Олександра Духновича, Лук'яна Кобилиці; - значення понять і термінів: «будителі», «революція», «Весна народів».	Адміністративно- територіальний поділ західноукраїнських земель. Початок національного відродження. Діяльність «Руської трійці». Альманах «Русалка Дністровая». Західноукраїнські землі в європейській революції 1848— 1849 рр. Діяльність Головної Руської Ради

Уміє: • встановлювати та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти-події — з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; • визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; • розпізнавати на картосхемі українські землі у складі Австрійської імперії, характеризувати перебіг українського національного руху під час революції 1848—1849 рр. в Австрійській імперії, політику Австрійської імперії щодо західноукраїнських земель, її наслідки; початок національного відродження, форми соціального протесту населення; діяльність та здобутки вказаних історичних діячів; • визначати наслідки, значення подій 1848—1849 рр., причини та значення українського національного руху в західноукраїнських землях; • сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми.	(1848-1851 рр.) Досвід парламентаризму.
--	--

14. Культура України кінця XVIII — першої половини XIX ст.

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: • дати подій: 1805 р. — відкриття університету в м. Харків; 1834 р. — відкриття університету в м. Київ; 1839 р. - ліквідація царською владою греко-католицької церкви на Правобережжі; • персоналії: Василя Каразіна, Петра Гулака-Артемовського, Григорія Квітки- Основ'яненка, Михайла Максимовича, Михайла Остроградського; • значення понять і термінів: «класицизм», «романтизм»; • історично-культурні пам'ятки: будівля Київського університету — 1837—1843 рр.; картина Василя Тропініна «Дівчина з Поділля»; картини Тараса Шевченка «Автопортрет» (1840), «Катерина» (1842), офорти з серії «Живописна Україна»; пам'ятник князю Володимиру в м. Київ — 1853 р.; пам'ятник градоначальнику та генерал-губернатору Арману де Рішельє в м. Одеса (скульптор Іван Мартос) — 1828 р.; картина Василя Штернберга «Садина Г. С. Тарновського в Качанівці» — 1837 р. Уміє: • встановлювати та групувати вказані дати. відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти-події — з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; • визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; • характеризувати основні явища і процеси розвитку культури; діяльність та здобутки вказаних історичних діячів;	Освіта, наука, література, образотворче мистецтво, архітектура. «Історія русів». Галицько-руська матиця. Собор руських вчених.

• визначати умови та особливості розвитку культури кінця XVIII — першої половини XIX ст., причини культурних зрушень у першій половині XIX ст.; • сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми; • візуально розпізнавати та характеризувати вказані історично-культурні пам'ятки.	
--	--

15. Українські землі у складі Російської імперії в другій половині XIX ст.

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: • дати подій: 19 лютого 1861 р. — царський маніфест про скасування кріпосного права в Російській імперії; 1863 р. — Валуєвський циркуляр; 1863-1864 рр. — польське національно-визвольне повстання; 1876 р. — Емський указ; • персоналії: <u>Володимира Антоновича</u>, <u>Олександра Кониського</u>, <u>Михайла Драгоманова</u>, <u>Павла Чубинського</u>, <u>Бориса Грінченка</u>, <u>Ісмаїла Гаспринського</u>; • значення понять і термінів: «Київська козащина», «земство», «громадівський рух». Уміє: • встановлювати та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти-події — з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; • визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; • характеризувати основний зміст реформ 1860-1870-х рр. та особливості їх проведення на українських землях, зміни в соціальному складі населення в другій половині XIX ст., процеси модернізації, національний рух на українських землях у складі Російської імперії, національну політику Росії, діяльність та здобутки вказаних історичних діячів; • визначати наслідки Кримської війни для України, наслідки реформ 1860-1870-х рр., Валуєвського циркуляру та Емського указу; • сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми.	Події Кримської війни 1853 – 1856 рр. на українських землях та поразка Російської імперії. Реформи 1860-1870-х рр. і процеси модернізації в Україні. Українські підприємці. Політика російського царизму щодо України. Розвиток громадівського руху. Журнали «Основа», «Громада», «Київська старина». Діяльність «Південно-Західного відділу Російського географічного товариства» (1873-1876 рр.). Братство тарасівців. Національне відродження кримськотатарського народу.

16. Українські землі у складі Австро-Угорщини в другій половині XIX ст.

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: • дати подій: 1868 р. — створення у м. Львів товариства «Просвіта»; 1873 р. — створення у м. Львів Літературного товариства імені Тараса Шевченка.(від 1892 р. — Наукове товариство імені	Політика австрійського уряду щодо західноукраїнських земель. Діяльність культурно-освітнього товариства «Просвіта». Українські видання: «Правда»,

Тараса Шевченка); 1890 р. — створення Русько-української радикальної партії, 1899 р. – створення Української національно-демократичної партії та Української соціал- демократичної партії; • персоналії: Юліана Романчука, Юліана Бачинського, <u>Івана Франка</u>, Олександра Барвінського, Юрія Федьковича; • значення понять і термінів: «трудова еміграція», «кооперація», «москвофіли», «українофіли», «народовці», «радикали», «партія», «нова ера». Уміє: • встановлювати та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти-події — з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; • визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; • характеризувати особливості соціально-економічного розвитку західноукраїнських земель у другій половині XIX ст., зміни в соціальному. складі населення, основні течії суспільно- політичного руху; діяльність «Просвіти» та Наукового товариства імені Тараса Шевченка, процес утворення українських політичних партій у Галичині; діяльність та здобутки вказаних історичних діячів; • визначати причини та наслідки трудової еміграції українців, зародження кооперативного руху; особливості українського національного руху, місце і роль провідних діячів західноукраїнських земель в українському національному русі другої половини XIX ст.; • сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми.	«Діло», «Записки Наукового товариства імені Шевченка». Розвиток кооперативного руху. Трудова еміграція. Політизація українського національного руху та утворення перших політичних партій.
--	---

17. Культура України в другій половині XIX — на початку XX ст.

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: • дати подій: 1865 р. — відкриття Новоросійського університету; 1875 р. — відкриття Чернівецького університету; • персоналії: Іллі Мечникова, Івана Пулюя, <u>Агатангела Кримського</u>, Дмитра Яворницького, <u>Лесі Українки</u>, Марка Кропивницького, Миколи Садовського, Марії Заньковецької, <u>Михайла Вербицького</u>, <u>Миколи Лисенка</u>, <u>Соломії Крушельницької</u>, Богдана Ханенка, Василя Смиренка; • значення понять і термінів: «меценат», «професійний театр», «реалізм», «модернізм»; • історично-культурні пам'ятки: резиденція православних митрополитів Буковини і Далмації м. Чернівці — 1863 - 1882 рр.; Володимирський собор у м. Київ — 1862-1896 рр.; будівля оперного театру в м. Одеса — 1883 - 1887 рр.; будинок з химерами в м. Київ — 1901— 1903 рр.; будинок Полтавського губернського земства — 1903-1908 рр.; будинок страхового товариства «Дністер» у м. Львів — 1905-1906 рр.; пам'ятник Богдану Хмельницькому в м. Київ (скульптор Михайло Микешин) — 1888 р.;	Піднесення української культури. Розвиток освіти, науки, літератури, музичного, образотворчого, театрального мистецтва. Українські підприємці - благодійники. Релігія і церква.

картина Миколи Пимоненка «Святочне Ворожіння» — 1888 р.; картина Сергія Васильківського «Козаки в степу» — 1890 р.; картина Іллі Рєпіна «Запорожці пишуть листа турецькому султанові» — 1880—1891 рр.; картина Івана Труша «Портрет Лесі Українки» — 1900 р.; картина Олександра Мурашка «Дівчина в червоному капелюсі» — 1902—1903 рр. Уміє: • встановлювати . та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти-події — з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; • визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; • характеризувати основні культурні явища, процеси другої половини ХІХ — початку ХХ ст., розвиток освіти, науки, літератури, образотворчого, музичного мистецтва, архітектури, становлення професійного театру; діяльність та здобутки вказаних історичних діячів; • визначати умови розвитку культури в другій половині ХІХ — на початку ХХ ст.; • сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми; • візуально розпізнавати та характеризувати вказані історично-культурні пам'ятки.	
---	--

18. Українські землі у складі Російської імперії в 1900 – 1914 рр.

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: • дати подій: 1900 р. – створення Революційної української партії (РУП); 1908 р. – створення Товариства українських поступовців (ТУП); 1905 р. – створення першої у Наддніпрянській Україні «Просвіти»; • персоналії: Євгена Чикаленка, <u>Миколи Міхновського</u>, Вячеслава Липинського; • значення понять і термінів: «монополія», «хутір», «відруб», «чорносотенець», «страйк». Уміє: • встановлювати та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти-події — з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; • визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; • характеризувати особливості економічного та соціального розвитку (процес монополізації, розвитку сільського господарства, утворення українських політичних партій, розвитку самостійницької і автономістської течій в національному русі), національно- визвольний рух України в роки російської революції 1905-1907 рр., діяльність українських парламентських громад в І та ІІ Державних Думах Росії, особливості проведення аграрної реформи Петра Столипіна та її	Утворення монополістичних об'єднань в Україні. Земельна реформа Петра Столипіна та її вплив на Україну. Консолідація української нації. Створення політичних партій Наддніпрянщини. Самостійницька й автономістська течії в національному русі. Події революції 1905-1907 рр. в Україні. Діяльність українських парламентських громад в І та ІІ Державних Думах. Діяльність «Просвіти». Посилення російського імперського наступу на Україну в 1907— 1914 рр.

запровадження в Україні; діяльність та здобутки вказаних історичних діячів; • визначати основні тенденції політичного, соціально-економічного розвитку українських земель у складі Російської імперії на початку XX ст., причини та наслідки посилення національного гніту в 1907-1914 рр.; • сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми.	
---	--

19. Українські землі у складі Австро-Угорщини в 1900 – 1914 рр.

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: • дати подій: 1900 р. — обрання Андрея Шептицького митрополитом УГКЦ; 1907 р. впровадження в Австро—Угорській імперії загального виборчого права для чоловіків; • персоналії: <u>Андрея Шептицького</u>, Івана Боберського, Кирила Трильовського; • значення поняття «загальне виборче право». Уміє: • встановлювати та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти-події — з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; • визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; • характеризувати економіку західноукраїнських земель у складі Австро-Угорської імперії, розвиток кооперативного руху, діяльність політичних партій, національних і спортивно-фізкультурних організацій «Сокіл», «Січ», «Пласт»; діяльність та здобутки вказаних історичних діячів; • визначати причини активізації політичного руху на початку XX ст., його результати, роль Андрея Шептицького в піднесенні національного життя; • сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми.	Становище промисловості та сільського господарства. Радикалізація українського політичного руху. Вплив УГКЦ на формування національної свідомості населення західноукраїнських земель.

20. Україна в роки Першої світової війни

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: • дати подій: серпень 1914 р. — утворення Головної української ради, формування легіону Українських січових стрільців (УСС), створення Союзу визволення України; 1914 р. — Галицька битва; 1915 р. — утворення Загальної української ради; 1916 р. - Брусиловський прорив;	Україна в геополітичних планах країн Антанти і Центральних держав. Війна та українські політичні сили. Головна українська рада. Союз визволення України. Загальна

• персоналії <u>Костя Левицького, Дмитра Донцова, Андрія Жука, Михайла Галушинського, Вільгельма Франца фон Габсбурга-Лотрінгена (Василя Вишиваного);</u> • значення понять і термінів: «світова війна», «Галицько-Буковинське генерал-губернаторство», «мобілізація», «евакуація». Уміє: • встановлювати та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти-події — з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; • визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; • розпізнавати на картосхемі військові події на території України в 1914-1917 рр., бойовий шлях легіону УСС, Галицько-Буковинське генерал-губернаторство; • характеризувати територіально-політичні плани ворогуючих держав щодо українських земель, позиції українських політичних сил щодо війни, політичне життя та соціально-економічне становище населення в роки війни; діяльність вказаних історичних діячів; • визначати політичні та соціально-економічні наслідки війни для українського суспільства; • сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми.	українська рада. Воєнні дії на території України в 1914 - 1917 рр. Українці в арміях воюючих держав. Українські січові стрільці. Політика Російської імперії та Австро-Угорщини на українських землях у 1914 - 1917 рр.
---	--

21. Початок Української революції

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: • дати подій: березень 1917 р. — утворення Української Центральної Ради (УЦР); квітень 1917 р. — Всеукраїнський національний конгрес; червень 1917 р. — I Універсал УЦР; липень 1917 р. — II Універсал УЦР; листопад 1917 р. — III Універсал УЦР; 9 (22) січня 1918 р. — IV Універсал УЦР, проголошення незалежності Української Народної Республіки (УНР); січень 1918 р. — бій біля станції Крути; січень (лютий) 1918 р. — Берестейський мирний договір між УНР та державами Четверного союзу; • персоналії: <u>Михайла Грушевського, Володимира Винниченка, Сергія Єфремова, Петра Болбочана, Номана Челебіджіхана;</u> • значення понять і термінів: «автономізація», «самостійники», «Українська Центральна Рада», «універсали УЦР», «Генеральний Секретаріат», «Вільне козацтво», «Установчі Збори», «більшовизм», «курултай». Уміє:	Революційні події в Україні в 1917 – на початку 1918 р. Українізація армії. Еволюція поглядів політичних сил України в питанні самовизначення. Універсали Української Центральної Ради. Відносини з Тимчасовим урядом та більшовицькою Росією. Проголошення УНР. Кримськотатарський національний рух. «Всеукраїнський з'їзд рад» у м. Харків. Перша війна більшовицької Росії з УНР. Бій біля станції Крути. Події 1917 р. в Криму. Проголошення незалежності УНР. Окупація більшовицькою Росією України. Берестейський мирний

• встановлювати та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти—події — з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; • визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; • розпізнавати на картосхемі територію УНР згідно з III Універсалом УЦР; :напрямки наступу більшовиків під час першої війни Росії з УНР; територію УНР за Берестейським мирним договором; • характеризувати діяльність УЦР, українських партій; основні положення універсалів УЦР; взаємовідносини УЦР з Тимчасовим урядом. та більшовицькою Росією; боротьбу за владу в Києві в жовтні — листопаді 1917 р.; ультиматум Раднаркому; діяльність та здобутки вказаних історичних діячів; • визначати причини Української революції, її характер; роль «Всеукраїнських з'їздів рад» у містах Київ та Харків; причини та наслідки першої війни більшовицької Росії з УНР; здобутки і прорахунки УЦР в державотворчому процесі; • пояснювати історичне значення універсалів УЦР; • сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми.	договір. Вигнання більшовиків із території УНР Похід Петра Болбочана на Крим. Конституція УНР.
--	---

22. Розгортання Української революції. Боротьба за відновлення державності

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: • дати подій: 29 квітня 1918 р. — державний переворот і прихід до влади Павла Скоропадського; 1 листопада 1918 р. - Листопадовий зрив у Львові; 13 листопада 1918 р. — проголошення Західноукраїнської Народної Республіки (ЗУНР); листопад 1918 р. — заснування Української академії наук (УАН); 14 листопада 1918 р. — утворення Директорії; 22 січня 1919 р. — проголошення Акта злуки УНР та ЗУНР; грудень 1919 — травень 1920 рр. — Перший Зимовий похід армії УНР; квітень 1920 р. — Варшавська угода; березень 1921 р. — Ризький мирний договір; 1921 р. — утворення Української автокефальної православної церкви (УАПЦ); листопад 1921 р. — Другий Зимовий похід армії УНР; • персоналії: <u>Павла Скоропадського</u>, <u>Дмитра Вітовського</u>, <u>Євгена Петрушевича</u>, <u>Симона Петлюри</u>, <u>Нестора Махна</u>, <u>Василя Липківського</u>, <u>Григорія Нарбута</u>, <u>Володимира Вернадського</u>; • значення понять і термінів: «Директорія», «соборність», «отаманщина», «воєнний комунізм», «червоний терор», «інтервенція», «Чортківська офензива», «Київська катастрофа», «автокефальна церква»;	Гетьманський переворот. Українська Держава. Західноукраїнська Народна Республіка. Український національний рух на Буковині й у Закарпатті. Акт злуки УНР та ЗУНР. Українсько-польська війна 1918—1919 рр. Директорія. Друга війна більшовицької Росії з УНР. Більшовицький режим в Україні. Ухвалення Конституції УСРР 1919 р. Політика воєнного комунізму. Червоний терор. Військова інтервенція Антанти на півдні України. Денікінський режим в Україні. Повернення більшовицької влади. Перший Зимовий похід.

- історично-культурні пам'ятки: пам'ятник Тарасові Шевченку в м. Ромни (скульптор Іван Кавалерідзе) — 1918 р.; картина Григорія Нарбута «Еней та його військо — 1919 р. Уміє: - встановлювати та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти-події — з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; - визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; - розпізнавати на картосхемі територію Української Держави Павла Скоропадського; хід воєнних дій на території України в 1918-1921 рр.; - характеризувати внутрішню та зовнішню політику урядів гетьмана Павла Скоропадського, Директорії УНР, ЗУНР, Української Соціалістичної Радянської Республіки (УСРР), зміст Варшавської угоди між УНР та Польщею, Ризького мирного договору, культурне життя в Україні в 1918-1921 рр.; діяльність та здобутки вказаних історичних - визначати причини гетьманського перевороту та падіння влади гетьмана Павла Скоропадського; особливості внутрішнього та зовнішнього становища УНР часів Директорії; причини і. наслідки українсько-польської війни та підписання Симоном Петлюрою Варшавської угоди; причини поразки Української революції; - пояснювати історичне значення відновлення української державності на східно- та західноукраїнських землях та об'єднання українських держав (Акт злуки УНР та ЗУНР); - сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми; - візуально розпізнавати та характеризувати вказані історично-культурні пам'ятки.	Варшавська угода між УНР та Польщею. Польсько-радянська війна на території України. Другий Зимовий похід УНР. Холоднорська республіка (1919-1922 рр.). Культура та духовність
---	--

23. Встановлення комуністичного тоталітарного режиму в Україні

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: - дати подій: 1921—1923 рр. — масовий голод в Україні; 1922 р. — входження УСРР до складу Союзу Радянських Соціалістичних Республік (СРСР); 1923 р. - початок політики коренізації/українізації в УСРР; 1925 р. - проголошення курсу на індустріалізацію; - персоналії: Олександра Шумського, Миколи Хвильового, Михайла Волобуєва; - значення понять і термінів: «тоталітарний режим», «нова економічна політика (неп)», «коренізація», «українізація», «індустріалізація»; - історично-культурні пам'ятки: літографія Василя Касіяна «Гуцул з квіткою», естамп «Карпатська мати» - 1923 р.; картина Федора Кричевського «Життя»: триптих («Любов. Сім'я. Повернення») - 1925-1927 рр.; будівля Держпрому в м. Харків - 1925-1928 рр.	Масовий голод у південних губерніях УСРР. Антирелігійна кампанія. Неп в УСРР. Входження УСРР до складу СРСР. Утворення Кримської АСРР. Національна політика радянської влади в УСРР. Молдавська АСРР. Суспільно-політичне життя. Ліквідація багатопартійності. Політика коренізації/українізації в УСРР. Згортання непу і перехід до

Уміє: • встановлювати та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами,- факти-події- з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; • визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; • розпізнавати на картосхемі зміни в адміністративно-територіальному устрої УСРР у 1921- 1928 рр.; • характеризувати складові непу,-процес стабілізації економічного й соціального життя в Україні; національну, релігійну та церковну політику в Україні, коренізацію/українізацію та її наслідки, особливості української культури; діяльність та здобутки вказаних історичних діячів; • визначати причини та наслідки вступу УСРР в СРСР; причини та особливості впровадження непу в Україні; коренізації / українізації, її вплив на суспільство та українську культуру; • сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми; • візуально розпізнавати та характеризувати вказані історично-культурні пам'ятки.	директивної економіки. Індустріалізація. ліквідації Кампанія з неписьменності дорослих. Культура. Духовне життя
--	--

24. Утвердження більшовицького тоталітарного режиму в Україні

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: • дати подій: 1928/1929-1932 рр. - перша п'ятирічка; 1928 р. - судовий процес у Шахтинській справі; 1929 р.- початок насильницької колективізації; 1930 р.- судовий процес у справі Спілки визволення України (СВУ); 1932-1933 рр. - Голодомор в Україні; 1934 р. - перенесення столиці УСРР з Харкова до Києва; 1937 р.-ухвалення Конституції УРСР; 1937-1938 рр. - «Великий терор»; • персонали: Казимира Малевича, Михайла Бойчука, Леся Курбаса, <u>Олександра Довженка</u>; • значення понять і термінів: «п'ятирічка», «соціалістична індустріалізація», «колективізація сільського господарства», «репресії», «розкуркулення», «закон про п'ять колосків», «Голодомор», «чорна дошка», «націонал-ухильництво», «розстріляне відродження», «Головне управління таборів (ГУТаб)», «паспортна система», «геноцид», «соціалістичний реалізм»; • історично-культурні пам'ятки: картина Миколи Самокиша «Бій Богуна з Чарнецьким під Монастирищем в 1653 р.» -1931 р.; будівля Верховної Ради УРСР у м. Київ - 1936-1939 рр. Уміє: • встановлювати та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти-події - з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; • визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів;	Примусові хлібозаготівлі. Опір селянства. Голодомор 1932— 1933 рр. - геноцид Українського Масштаби народу. та наслідки Голодомору. Масові репресії та їх ідеологічне більшовицьким виправдання режимом. Політичні процеси 1920-х-початку 1930-х рр. Згорання українізації. Ідеологізація суспільного життя в Україні. Культ особи. Великий терор. Биківня та інші місця масових поховань жертв репресій. Національно-демографічні зміни. Розстріляне відродження. Антирелігійна кампанія.

• розпізнавати на картосхемі основні індустріальні об'єкти, побудовані в роки перших п'ятирічок, райони, що найбільш постраждали від Голодомору; • характеризувати сутність політики форсованої індустріалізації та насильницької колективізації; взаємозв'язок між складовими політики сталінського тоталітарного режиму (індустріалізація, колективізація, «культурна революція», масові репресії); зміни в соціальній структурі населення, особливості культурного життя періоду; діяльність та здобутки вказаних історичних діячів; • визначати причини, джерела фінансування та наслідки політики форсованої індустріалізації та насильницької колективізації; причини та наслідки масових репресій, Голодомору; • пояснювати взаємозв'язок між економічними перетвореннями та структурними змінами в суспільстві, масовими репресіями; • сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми; • візуально розпізнавати та характеризувати вказані історично-культурні пам'ятки.	
--	--

25. Західноукраїнські землі в міжвоєнний період

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: • дати подій: 1920 р. - підписання Бессарабського протоколу, визнання країнами Антанти входження Бессарабії до складу Румунії; 1923 р.- визнання країнами Антанти входження Східної Галичини до складу Польщі, саморозпуск уряду ЗУНР; 1925 р. - утворення Українського національно-демократичного об'єднання (УНДО); 1929 р. - утворення Організації українських націоналістів (ОУН); 1930 р. - проведення польською владою акції «пацифікації»; 1938 р.- надання автономії Підкарпатській Русі у складі-Чехо-Словаччини; 15 березня 1939 р. - проголошення незалежності Карпатської України; • персоналії: Євгена Коновальця, Володимира-Сергія Залозецького-Саса. Василя Мудрого, Августина Волошина; • значення понять і термінів: «осадництво», «пацифікація», «інтегральний націоналізм», «русинство», «політична еміграція». Уміє: • встановлювати та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти-події - з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, Явищ, процесів;	Правовий статус українських земель у складі Польщі. Національна політика міжнаціональні та відносини. Економічне становище Українська і соціальне населення. кооперація. Просвітні організації краю. Українські політичні громадські і організації. Українська військова організація та ОУН. Українські землі у складі Татарбунарське Суспільно-політичне Румунії. повстання. життя. Українські землі у складі Чехословаччини. Правовий статус Закарпаття. Суспільно- політичне й соціально- економічне життя. Карпатська Україна. Карпатська Культура та Січ. духовність. Політичне і культурне життя української еміграції.

• визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; • розпізнавати на картосхемі українські землі у складі Польщі, Румунії, Чехословаччини, територіальні межі Карпатської України; • характеризувати вплив міжнародної ситуації 1920-1930-х рр. на політику урядів Польщі, Румунії, Чехословаччини в українських землях, стан економіки, життя населення, освіти та культури, різні течії національного руху, діяльність політичних партій західноукраїнських земель у 1930-х рр.; діяльність та здобутки вказаних історичних діячів; • визначати причини поділу українських земель між різними державами в 1920-1930-х рр. та їх наслідки для суспільства; причини і наслідки діяльності українських політичних сил; • сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми.	
--	--

26. Україна в роки Другої світової війни

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: • дати подій: 23 серпня 1939 р. - радянсько-німецький договір про ненапад і таємний протокол до нього («пакт Молотова-Ріббентрпа»); 1 вересня 1939р.- початок Другої світової, війни; 17 вересня .1939 р. - вторгнення Червоної армії на територію Західної України; червень 1940 р. - вторгнення Червоної армії на територію Бессарабії та Північної Буковини; 22 червня 1941 р. - напад Німеччини на СРСР; 30 червня 1941 р. -проголошення Акта відновлення Української Держави; 14 жовтня 1942 р.- створення Української повстанської армії (УПА); грудень 1942 р.- початок вигнання німецьких військ та їх союзників з України; 6 листопада 1943 р. - вигнання німецьких окупантів з м. Київ; січень- лютий 1944р.- Корсунь-Шевченківська наступальна операція; 28жовтня 1944р.- завершення вигнання німецьких військ, та їх союзників з території України; 9 травня 1945 р.- День перемоги над нацизмом у Другій світовій війні; 2 вересня 1945 р.- завершення Другої світової війни; • персоналії: Івана Багряного, Тараса Бульби (Боровця), <u>Степана Бандери</u>, Андрія Мельника, Ярослава Стецька, <u>Романа Шухевича</u>, Кирила Осмака, Івана Кожедуба, Олексія Береста, Амет-Хана Султана, Василя Порика, Кузьми Дерев'янка, Олени Теліги; • значення понять і термінів: «радянізація», «план “Барбаросса”», «випалена земля», «нацистський новий порядок», «план “Ост”», «Голокост», «остарбайтери», «концтабори», «колабораціонізм», «похідні групи», «Поліська Січ», «бандерівці», «чорносвитники», «депортація», «український визвольний рух» Уміє:	Українське питання в міжнародній політиці напередодні Другої світової війни. Радянсько-німецькі договори 1939 р. Початок Другої світової війни. Окупація Червоною армією Галичини, Волині, Північної Буковини, Хотинщини та Південної Бессарабії. Радянізація. Масові політичні репресії 1939 - 1940 рр. Початок німецько- радянської війни. Бойові дії в 1941-1942 рр. Відступ Червоної армії. Мобілізаційні заходи. Злочини комуністичного тоталітарного режиму. Окупація України військами Німеччини та її союзниками. «Новий порядок». Масове знищення мирного населення. Голокост. Опір окупантам. Український визвольний рух. Проголошення Акта відновлення Держави. Української Поліська Січ.

• встановлювати та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти-події - з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; • визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; • розпізнавати на картосхемі українські землі, приєднані до УРСР у 1939-1940 рр.; основні події, пов'язані з початком та завершенням вигнання з України німецьких загарбників і їх союзників; окупаційні зони, на які була поділена Україна; території активних дій різних течій руху опору окупантам; • характеризувати суть гітлерівських планів «Барбаросса» та «Ост», «нацистського нового порядку», Голокост, діяльність українського визвольного руху, діяльність та здобутки вказаних історичних діячів; • визначати наслідки радянсько-німецьких договорів 1939 р. для українських земель, політики радянської новоприсєднаних до УРСР територій, причини поразок Червоної армії у 1941-1942 рр., основні результати, та наслідки війни для України й українського народу, внесок українського народу в перемогу над нацистською Німеччиною та її союзниками; особливості культури й духовного життя в період війни; • пояснювати наслідки найважливіших воєнних подій 1941—1944 рр. на території України, депортації кримських татар та інших народів Криму; • сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми.	Українська повстанська армія. Українсько-польське протистояння. Радянський партизанський рух. Бойові дії 1942-1943 рр. Вигнання німецьких військ та їхніх союзників з Правобережної та Південної України. Депортація кримських татар та інших народів Криму. Завершення бойових дій на території України. Українці у військових формуваннях держав Об'єднаних Націй. Внесок українського народу в перемогу над нацизмом. питання на Українське Тегеранській, Ялтинській і Потсдамській конференціях. Ціна війни. Культура й духовність.
--	--

27. Україна в перші повоєнні роки

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: • дати подій: 1945 р. - входження Закарпаття до складу УРСР; квітень 1945 р. - Україна-співзасновниця Організації Об'єднаних Націй (ООН); березень 1946 р. - ліквідація УГКЦ; 1946-1947 рр. - масовий голод в Україні; квітень - липень 1947 р. - проведення польською владою операції «Вісла»; жовтень 1947 р.- проведення операції «Захід»; 1951р.- встановлення західного кордону УРСР; • персоналії: Олександра Богомольця, Сергія Лебедева, Андрія Малишка, Максима Рильського, Володимира Сосюри, Павла Тичини, Володимира: Філатова, Василя Кука, <u>Йосипа Сліпого</u>; • значення понять і термінів: «відбудова», «операція “Вісла”», «операція “Захід”», «ждановщина», «лисенківщина», «космополітизм», «холодна війна»; пам'ятка: картина Тетяни Яблонської «Хліб» - 1949 р. Уміє:	Україна - співзасновниця ООН. Встановлення кордонів УРСР у міжнародних договорах. Посилення радянської та репресії у західних областях УРСР. Український визвольний рух у 1944-1950-хрр. Обмін населенням між Польщею й УРСР. Масові депортації (1944- 1946 рр.). Операції «Вісла» і «Захід». Ліквідація УГКЦ. Внутрішньополітична й економічна ситуація в УРСР. Масовий голод 1946-1947 рр. Ідеологічні кампанії.

• встановлювати та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти-події- з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; • визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; • розпізнавати на картосхемі зміни в адміністративно-територіальному устрої України; характеризувати політику влади щодо соціально-економічного, культурного, релігійного і повсякденного життя, хід операцій «Вісла» та «Захід»; діяльність та здобутки вказаних історичних діячів; • визначати особливості та наслідки радянзації західних областей, причини та наслідки проведення операцій «Вісла» та «Захід», розгортання ідеологічних кампаній; • пояснювати причини масового голоду в Україні, ліквідації УГКЦ; • сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми; • візуально розпізнавати та характеризувати вказані історично-культурні пам'ятки.	«Чистки» творчої інтелігенції. Культура й духовність
--	---

28. Україна в умовах десталінізації

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: • дати подій: 1953-1954 рр. - повстання політичних в'язнів у сталінських концтаборах, ліквідація ГУТабу; лютий 1954 р. - входження Кримської області до складу УРСР; 1956 р. - XXЗ'їзд КГТРС, засудження культу особи; 1959р.- утворення Української робітничо- селянської спілки; 1959 р. - утворення Клубу творчої молоді «Сучасник» у м. Київ; • персоналії: Катерини Білокур, <u>Левка Лук'яненка</u>, Івана Світличного, <u>Василя Стуса</u>, Алли Горської, Ліни Костенко, Євгена Сверстюка, <u>Василя Симоненка</u>, Леся Танюка, Сергія Корольова; • значення понять і термінів: «десталінізація», «культ особи», «лібералізація», «політична реабілітація», «відлига», «раднаргосп», «шістдесятники», «дисиденти»; • історично-культурні пам'ятки: картина Катерини Білокур «Хата в Богданівці»- 1955 р. Уміє: • встановлювати та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти-події- з явищами; процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; • визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; • розпізнавати на картосхемі зміни в адміністративно-територіальному устрої України;	Участь українців у повстаннях у сталінських концтаборах. XX з'їзд КПРС. Десталінізація і лібералізація суспільного життя. Зміни адміністративно- територіального устрою: входження Кримської області до складу УРСР. Зміни в управлінні господарством. Зародження дисидентського руху та його течії. виступи Культура й та «Шістдесятництво». Антирежимні виступи 1960-х рр. Культура й духовність.

• характеризувати сутність процесу десталінізації; спроби реформ управління економікою в середині 1950-1960-хрр., особливості розвитку культури; сутність антирежимного руху та його течії; діяльність та здобутки вказаних історичних діячів; • пояснювати причини та наслідки входження Кримської області до складу УРСР; • визначати наслідки процесу лібералізації, реформ для українського суспільства, причини виникнення та значення антирежимного руху; • сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми.	
---	--

29. Україна в період загострення кризи радянської системи

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: • дати подій: 1965 р. - перша хвиля масових затримань діячів антирежимного руху; 1970- 1972 рр.- видання самвидавного «Українського вісника»; 1972 р.- друга хвиля масових затримань діячів антирежимного руху; 1976 р. - утворення Української громадської групи сприяння виконанню Гельсінських угод (УГГ); • персоналії: <u>Івана Дзюби</u>, Валерія Марченка, <u>Петра Григоренка</u>, Миколи Руденка, <u>В'ячеслава Чорновола</u>, Михайла Брайчевського, <u>Сергія Параджанова</u>, <u>Івана Миколайчука</u>, <u>Олеся Гончара</u>, Леоніда Бикова, Володимира Івасюка, Мустафи Джемілева, Миколи Амосова, Олега Антонова; • значення понять і термінів: «застій», «дефіцит», «розвинений соціалізм», «номенклатура», «самвидав», «тамвидав», «правозахисник»; • історично-культурні пам'ятки: картина Марії Приймаченко «Гороховий звір»- 1971р.; пам'ятник засновникам Києва (Кий, Щек, Хорив і їх сестра Либідь) (скульптор Василь Бородай) - 1982 р. Уміє: • встановлювати та групувати вказані: дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти-події - з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; • визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; • характеризувати наслідки змін в політичному керівництві УРСР на початку 1970-х рр.; стан економіки; основні вимоги та напрями дисидентського руху 1960-1970-х рр., явища у сфері культури, політику зросійщення; діяльність та здобутки вказаних історичних діячів; • визначати причини політико-ідеологічної кризи радянського ладу в Україні, активізації спротиву, досягнення та проблеми розвитку соціальної сфери;	Ідеологічні орієнтири партійно-радянського керівництва. Конституція УРСР 1978 р. Економічна ситуація в УРСР. Дисидентський рух: течії, форми і методи боротьби. Українська громадська група сприяння виконанню Гельсінських угод. Самвидав. Кримськотатарський національний рух. Культура й духовність

• пояснювати значення дисидентського руху; • сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми; • візуально розпізнавати та характеризувати вказані історично-культурні пам'ятки.	
---	--

30. Відновлення Незалежності України

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: • дати подій: квітень 1985 р. - початок «перебудови»; 26 квітня 1986 р. - катастрофа на Чорнобильській атомній електростанції (АЕС); вересень 1989 р. - створення Народного руху України за перебудову; березень 1990 р. - проведення перших альтернативних виборів до Верховної Ради УРСР; 16 липня 1990 р. - ухвалення Верховною Радою УРСР Декларації про державний суверенітет України; жовтень 1990 р. - «революція на граніті»; 24 серпня 1991 р. - ухвалення Верховною Радою УРСР Акта проголошення незалежності України; 1 грудня 1991р.- проведення Всеукраїнського референдуму та обрання Президента України; • персоналію: <u>Леоніда Кравчука</u>; • значення понять і термінів: «перебудова», «гласність», «плюралізм», «український національно-демократичний рух», «багатопартійність», «суверенітет», «незалежність», «ринкові відносини», «референдум», «президент». Уміє: • встановлювати та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти-події - з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; • визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; • характеризувати зміст та основні напрями політики «перебудови», розгортання соціального і національного рухів, зв'язок між національно-демократичним і дисидентським рухами як формами українського визвольного руху, процес формування багатопартійності, зміст Декларації про державний суверенітет України та Акта проголошення незалежності України, особливості соціально-економічної становища УРСР; діяльність вказаного історичного діяча; • визначати причини та наслідки поглиблення економічної кризи, погіршення життєвого рівня населення, падіння авторитету Комуністичної партії України; • пояснювати причини розпаду СРСР і його наслідки для державотворення в Україні; значення відновлення незалежності України; • сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми.	Початок перебудови в СРСР. Чорнобильська катастрофа. Стан економіки. Шахтарські страйки. Гласність і політичний плюралізм. Український національно-демократичний рух. Зміни в політичному керівництві УРСР. Формування багатопартійної системи. Вибори до Верховної Ради УРСР і до місцевих рад 1990 р. Декларація про державний суверенітет України. Революція на граніті. Створення Автономної Республіки Крим (АРК). Меджліс кримськотатарського народу Спроба державного перевороту в СРСР у серпні проголошення 1991 р. Акт незалежності України. Референдум і вибори Президента України 1 грудня 1991 р. Розпад СРСР. Міжнародне визнання України. Культура. Духовне відродження

31. Становлення України як незалежної держави

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: - дати подій: 6 грудня 1991 р. - започаткування Збройних Сил України; липень 1994 р. - обрання Леоніда Кучми Президентом України; 1995 р. - обрання України членом Ради Європи (РЄ); 28 червня 1996 р.- ухвалення Конституції України; вересень 1996 р.- запровадження національної грошової одиниці-- гривні; жовтень-грудень 2004р.- «Помаранчева революція», обрання Президентом України Віктора Ющенка; - персоналії: <u>Леоніда Кучми</u>, <u>Віктора Ющенка</u>, <u>Любомира Гузара</u>, <u>Леоніда Каденюка</u>; - значення понять і термінів: «корупція», «тіньова економіка», «олігарх», «Помаранчева революція», «поліконфесійність» Уміє: - встановлювати та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти-події - з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; - визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; - розпізнавати на картосхемі адміністративно-територіальні одиниці України (області, АРК, міста Київ, Севастополь); - характеризувати державотворчі процеси, зміни в політичному, соціально-економічному, національному, культурному житті, здобутки України на шляху інтеграції у європейський, світовий простір; діяльність та здобутки вказаних історичних діячів; - визначати основні тенденції суспільного розвитку України за часів незалежності; - пояснювати причини європейської інтеграції України; - сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми.	Державотворчі незалежний процеси в Україні. Повернення кримських татар на батьківщину. Статус Криму. Суспільно-політичне життя. Особливості формування багатопартійності. Конституція України. Економіка України в 1991-1998 рр. та в 1998—2004 рр. Запровадження гривні. Демографічні та міграційні процеси. Олігархічна система. Початок інтеграції європейський і в світовий простір. Політична розбудова суспільства. Рухи протесту на початку 2000-х рр. Помаранчева революція. Україна в системі міжнародних відносин. Культура й духовність

32. Творення нової України

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
Учень/учениця Знає: дати подій: 2008 р. – вступ України до Світової організації торгівлі (СОТ); січень 2010 р. – обрання Віктора Януковича Президентом України; листопад 2013 – лютий 2014 рр. – революція	Суспільно-політичне життя України в 2005-2013 рр. Авторитарний режим Віктора Януковича. Революція Гідності. Небесна Сотня. Анексія

Гідеоості, повалення авторитарного режиму; червень 2014 р. – обрання Петра Порошенка Президентом України; 2014 р. – підписання Україною Угоди про асоціацію з Європейським Союзом (ЄС); ВЕРЕСЕНЬ 2014 Р.; ЛЮТИЙ 2015 Р. – Мінські домовленості; • персоналію: <u>Петра Порошенка</u>; • значення понять і термінів: «Євромайдан», «Революція Гідності», «Небесна Сотня», «анексія», «сепаратизм», «антитерористична операція», «тимчасово окупована територія», «кіборг», «волонтерський рух», «люстрація», «громадянське суспільство», «безвізовий режим», «екуменізм». Уміє: • встановлювати та групувати вказані дати відповідно до подій, явищ, процесів; співвідносити дати та історичні факти (події, явища, процеси) з періодами, факти-події - з явищами, процесами; визначати послідовність історичних подій, явищ, процесів; • визначати правильність застосування в історичному контексті вказаних понять і термінів; • розпізнавати на картосхемі адміністративно-територіальні одиниці України (області, АРК, міста Київ, Севастополь); • характеризувати перебіг державотворчих процесів в Україні впродовж останнього десятиліття; природу походження, рушійні сили та значення Євромайдану та Революції Гідності; чинники формування громадянського суспільства в незалежній Україні; важливість для України політичної асоціації, економічної інтеграції та впровадження безвізового режиму з ЄС; діяльність і здобутки вказаних історичних діячів; • визначати основні тенденції суспільного розвитку України за часів незалежності; основні тенденції та протиріччя соціально-економічного розвитку України в 2005 – 2008, 2008 – 2014 і після 2014 р.; • пояснювати передумови, ознаки та наслідки агресії Росії проти України; • сприймати та інтерпретувати різновидові історичні джерела, що стосуються теми.	Росією Криму. Агресія Росії проти України. Російсько-українська війна. Добровольчі батальйони. Волонтерський рух. Реакція світової спільноти. Спроби мирного врегулювання. Соціально-економічний розвиток України до і після 2014 р. Євроінтеграційний поступ України: угода про асоціацію між Україною та ЄС. Режим безвізового в'їзду в країни ЄС для громадян України. Культура й духовність.
---	---

Рекомендована література

1. Єршова А., Голоборотько В., Крижановський О. Геометрія: підруч. для 7 кл. закладів загальної середньої освіти. Київ, Харків, В-во Ранок, 2024.- 291 с.
 2. Єршова А., Голоборотько В., Крижановський О. Геометрія: підруч. для 8 кл. закладів загальної середньої освіти. Київ, Харків, В-во Ранок, 2021.- 256 с.
 3. Єршова А., Голоборотько В., Крижановський О. Геометрія: підруч. для 9 кл. закладів загальної середньої освіти. Харків, В-во Ранок, 2017.- 256 с.
 4. Мерзляк А.Г., Алгебра: підруч. для 7 кл. закладів загальної середньої освіти / А.Г. Мерзляк, В.В. Полонський, М.С. Якір. – 2-ге вид., переробл.- Х.: Гімназія, 2020.- 288 с.
 5. Мерзляк А.Г., Алгебра: підруч. для 8 кл. закладів загальної середньої освіти / А.Г. Мерзляк, В.В. Полонський, М.С. Якір. – 2-ге вид., переробл.- Х.: Гімназія, 2021.- 240 с.
 6. Мерзляк А.Г., Алгебра: підруч. для 9 кл. закладів загальної середньої освіти / А.Г. Мерзляк, В.В. Полонський, М.С. Якір. – 2-ге вид., переробл.- Х.: Гімназія, 2017.- 272 с.
 7. Мерзляк А.Г., Математика: алгебра і початки аналізу та геометрія, рівень стандарту: підруч. для 10 кл. закладів загальної середньої освіти / А.Г. Мерзляк, Д.А. Номіровський, В.В. Полонський, М.С. Якір. - Х.: Гімназія, 2018.- 256 с.
 8. Мерзляк А.Г., Математика: алгебра і початки аналізу та геометрія, рівень стандарту: підруч. для 11 кл. закладів загальної середньої освіти / А.Г. Мерзляк, Д.А. Номіровський, В.В. Полонський, М.С. Якір. - Х.: Гімназія, 2019.- 208 с.
 9. Тарасенкова Н.А. Математика: підруч. для 5 кл. закладів загальної середньої освіти / Н.А. Тарасенкова, І.М. Богатирьова, О.М. Коломієць, З.О. Сердюк, Ю.В. Рудницька. – Київ: УОВЦ «Оріон», 2022. – 304 с.
 10. Тарасенкова Н.А., Богатирьова І.М., Коломієць О.М., Сердюк З.О., Рудницька Ю.В. Математика: підруч. для 6 класу закладів загальної середньої освіти (у 2-х частинах). . – Київ: УОВЦ «Оріон», 2023. – 425 с.
-

ПРОГРАМА ПІДГОТОВЧОГО ВІДДІЛЕННЯ «ВІДКРИТИЙ ШЛЯХ ДО ВИЩОЇ ОСВІТИ» З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

ВСТУП

Освітня програма підготовчих курсів «Відкритий шлях до вищої освіти» з української мови укладена відповідно до Програми зовнішнього незалежного оцінювання результатів навчання з української мови, здобутих на основі повної загальної середньої освіти, затвердженої наказом Міністерства освіти і науки України від 04.12.2019 р. № 1513, а також на основі чинних програм для закладів загальної середньої освіти.

Програма спрямована на формування мовної, мовленнєвої та комунікативної компетентностей, на основі яких слухач підготовчих курсів зможе:

- дотримуватися норм сучасної української літературної мови (орфоепічних, акцентуаційних, лексичних, граматичних, стилістичних);
- усвідомлено використовувати мовні засоби відповідно до мети й умов спілкування;
- аналізувати мовні явища та застосовувати теоретичні знання з фонетики, лексикології, словотвору, морфології, синтаксису та стилістики в практичному мовленні;
- правильно будувати усні й писемні висловлювання різних типів, стилів і жанрів;
- виконувати мовний, лексичний, морфологічний, синтаксичний та стилістичний аналізи тексту;
- редагувати власні та запропоновані тексти з урахуванням норм української літературної мови;
- розуміти, аналізувати та інтерпретувати тексти різних типів і стилів мовлення;
- застосовувати орфографічні та пунктуаційні правила в процесі письма;
- аргументовано висловлювати власну думку в усній та письмовій формах.

Об'єктом контролю є рівень сформованості українськомовної комунікативної компетентності, зокрема рівень наведених умінь і навичок.

Зміст програми охоплює такі розділи: «Фонетика. Орфоепія. Акцентологія», «Лексикологія. Фразеологія», «Словотвір», «Морфологія», «Синтаксис і пунктуація», «Стилістика. Культура мовлення», «Розвиток мовлення».

Обсяг навчальних занять – 90 годин (безпосередньої участі слухачів в освітньому процесі).

Форма підсумкового контролю успішності навчання – екзамен.

Програма вивчення навчальної дисципліни «Українська мова»

Розділ: ФОНЕТИКА. ГРАФІКА. ОРФОЕПІЯ. ОРФОГРАФІЯ		
Назва розділу, теми	Зміст навчального матеріалу	Компетентності (здатності)
Рівень стандарту		
Фонетика, графіка, орфоепія	- алфавіт; - наголос; - співвідношення звуків і букв; - основні випадки уподібнення приголосних звуків; - спрощення в групах приголосних; - основні випадки чергування у-в, і-й; - сполучення йо,ьо - правила вживання м'якого знака (знака м'якшення) - подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків - найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків	- розташовувати слова за алфавітом; наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм; - визначати звукове значення букв у словах; - розпізнавати явища уподібнення й спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування у-в, і-й
Орфографія	- правила вживання апострофа; - правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [є], [и], [о] в коренях слів; - правопис префіксів і суфіксів; - правопис великої літери; - лапки у власних назвах; - написання слів іншомовного походження; - основні правила переносу слів з рядка в рядок; - написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс; - правопис складноскорочених слів; - правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників;	- розпізнавати вивчені орфограми; - правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні помилки на вивчені правила

	- правопис н та nn у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови	
Розділ: ЛЕКСИКОЛОГІЯ. ФРАЗЕОЛОГІЯ		
Лексикологія	- лексичне значення слова; - багатозначні й однозначні слова; - пряме та переносне значення слова; - омоніми; - синоніми; - антоніми; - пароніми; - лексика української мови за походженням; - власне українська лексика; - лексичні запозичення з інших мов; - загальноновживані слова; - професійна, діалектна, розмовна лексика; - терміни. застарілі й нові слова (неологізми); - нейтральна й емоційно забарвлена лексика.	- пояснювати лексичні значення слів; - добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; - уживати слова в переносному значенні; - знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів за значенням (омоніми, синоніми, антоніми, пароніми)
Фразеологія	- поняття про фразеологізми	- пояснювати значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні
Розділ: БУДОВА СЛОВА. СЛОВОТВІР		
Будова слова. Словотвір	- будова слова; - спільнокореневі слова й форми того самого слова	- визначати значущі частини й закінчення слова; - розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, правильно вживати їх у мовленні
Розділ: МОРФОЛОГІЯ		
Іменник	- іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль; - іменники власні та загальні, істоти й неістоти; - рід іменників: чоловічий, жіночий, середній; - число іменників; - відмінювання іменників; - незмінювані іменники в українській мові;	- розпізнавати іменники; - визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; - правильно відмінювати іменники, відрізняти правильні форми іменників від помилкових; - використовувати іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними

	- написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові; - кличний відмінок іменників (на прикладі етикетних формул звертань пане полковнику, сестро Олено, друже Сергію, Інно Вікторівно і под.)	можливостями
Прикметник	- прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль; - розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні); - відмінювання прикметників; - ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення; - зміни приголосних за творення ступенів порівняння прикметників	- розпізнавати й відмінювати прикметники; - визначати розряди прикметників за значенням; - утворювати форми ступенів порівняння якісних прикметників; - відрізняти правильні форми прикметників від помилкових
Числівник	- числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль; - типи відмінювання кількісних числівників; - порядкові числівники, особливості їх відмінювання; - особливості правопису числівників; - узгодження числівників з іменниками; - уживання числівників для позначення часу й дат	- розпізнавати й відмінювати числівники; - відрізняти правильні форми числівників від помилкових; - правильно використовувати їх у мовленні; - визначати сполучуваність числівників з іменниками; - правильно утворювати форми числівників для позначення часу й дат
Займенник	- займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль; - відмінювання займенників; - правопис неозначених і заперечних займенників	- розпізнавати й відмінювати займенники; - відрізняти правильні форми займенників від помилкових, правильно використовувати їх у мовленні; - правильно писати неозначені й заперечні займенники
Дієслово	- дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль; - вид дієслова (доконаний і недоконаний); - форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то);	- розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособове дієслово; - визначати види, часи й способи дієслів; - відрізняти правильні форми дієслів від помилкових; - правильно писати особові закінчення

	- безособове дієслово; - способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий; - творення форм умовного та наказового способів дієслів; - особові закінчення дієслів і та її дієвідміни; - чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу	дієслів
Дієприкметник як особлива форма дієслова	- дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль; - активні та пасивні дієприкметники; - творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу; - дієприкметниковий зворот; - безособові форми на -но, -то	- розпізнавати дієприкметники (зокрема- відрізняти їх від дієприслівників), визначати їхні морфологічні ознаки й синтаксичну роль; - відрізняти правильні форми дієприкметників від помилкових; - добирати й комунікативно доцільно використовувати дієприкметники, дієприкметникові звороти та безособові форми на -но, -то в мовленні
Дієприслівник як особлива форма дієслова	- дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль; - дієприслівниковий зворот	- розпізнавати дієприслівники, визначати їхні морфологічні ознаки, синтаксичну роль; - відрізняти правильні форми дієприслівників від помилкових; - правильно будувати речення з дієприслівниковими зворотами
Прислівник	- прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль; - ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий; - зміни приголосних за творення прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння; - правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників; - написання разом, окремо й через дефіс	- розпізнавати прислівники, визначати їхню синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників; - відрізняти правильні форми ступенів порівняння прислівників від помилкових; - правильно писати прислівники й сполучення прислівникового типу; - добирати й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні

	прислівників і сполучень прислівникового типу	
Службові частини мови	- прийменник як службова частина мови; - зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника; - правопис прийменників	- розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; - правильно й комунікативно доцільно використовувати прийменники в мовленні
Сполучник як службова частина мови	- сполучник як службова частина мови; - групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні; - групи сполучників за вживанням (одиночні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені); - правопис. Сполучників; - розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови	- розпізнавати сполучники, визначати групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; - відрізняти сполучники від інших співзвучних частин мови; - правильно й комунікативно доцільно використовувати сполучники в мовленні
Частка як службова частина мови	- частка як службова частина мови; - правопис часток	- розпізнавати частки; - правильно писати частки
Вигук	- вигук як частина мови; - правопис вигуків	- розпізнавати вигуки й правильно їх писати
Розділ: СИНТАКСИС		
Словосполучення	- словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису; - підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення	- розрізняти словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами складного речення
Речення	- речення як основна синтаксична одиниця; - граматична основа речення; - порядок слів у реченні; - види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю: другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю ускладнювальних	- розрізняти речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за будовою, складом граматичної основи, за наявністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)

	засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)	
Просте двоскладне речення	- підмет і присудок як головні члени двоскладного речення; - зв'язок між підметом та присудком; - тире між підметом і присудком	- визначати структуру простого двоскладного речення, особливості зв'язку між підметом і присудком; - правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення; - правильно вживати тире між підметом і присудком
Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні	- означення; - прикладка як різновид означення; - додаток; - обставина; - порівняльний зворот	- розпізнавати види другорядних членів; - правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні
Односкладні речення	- граматична основа односкладного речення; - типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні)	- розпізнавати типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; - правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні
Просте ускладнене речення	- речення з однорідними членами; - узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами; - речення зі звертанням; - речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення; - речення з відокремленими членами; - відокремлені означення, прикладки - непоширені й поширені; - відокремлені додатки, обставини; - відокремлені уточнювальні члени речення;	- розпізнавати просте речення з однорідними членами, звертаннями, вставними словами, словосполученнями й реченнями, відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнювальними; - правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості таких речень у мовленні; - правильно розставляти розділові знаки в них

	- розділові знаки в ускладненому реченні	
Складне речення	- типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові; - сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення	- розпізнавати складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями; - добирати й конструювати складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті
Складносурядне речення	- складносурядне речення, його будова; - єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні; - розділові знаки в складносурядному реченні	- розпізнавати складносурядні речення; - комунікативно доцільно використовувати їхні виражальні можливості в мовленні; - правильно розставляти розділові знаки в складносурядному реченні
Складнопідрядне речення	- складнопідрядне речення: його будова; - головна й підрядна частини; - підрядні сполучники й сполучні, слова, як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні; - основні види підрядних частин: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові); - складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них	- розпізнавати складнопідрядні речення, визначати їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними; - визначати основні види підрядних частин, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами; - правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування; - правильно розставляти розділові знаки в складнопідрядному реченні
Безсполучникове складне речення	- безсполучникове складне речення; - розділові знаки в безсполучниковому складному реченні	- розпізнавати безсполучникові складні речення; - правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні; - правильно розставляти розділові знаки в них
Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку	- складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому	- розпізнавати складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку; - правильно й комунікативно доцільно

		використовувати виражальні можливості речень цього типу в мовленні; - правильно розставляти розділові знаки в них
Способи відтворення чужого мовлення	- пряма й непряма мова; - заміна прямої мови непрямою; - цитата як різновид прямої мови; - діалог; - розділові знаки, в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом	- замінювати пряму мову непрямою; - правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати; - правильно вживати розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом
Розділ: СТИЛІСТИКА		
	- стилі мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції	- розпізнавати стилі мовлення, визначати особливості кожного з них; - користуватися різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування
Розділ: РОЗВИТОК МОВЛЕННЯ		
	- види мовленнєвої діяльності; - адресант і адресат: мовлення; - монологічне й діалогічне мовлення; - усне й писемне мовлення; - тема й основна думка висловлення; - вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність); - основні ознаки, тексту: зв'язність, комунікативність, членованість у інформативність; - зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми; - способи зв'язку речень у тексті; - тексти різних стилів, типів, жанрів	- уважно читати, усвідомлювати й запам'ятовувати зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне; - критично оцінювати прочитане; - аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів; - будувати письмове висловлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, вибраному стилю та типу мовлення, досягати визначеної комунікативної мети; - формулювати, добирати доречні аргументи й приклади, робити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставини; - правильно структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти; з

		- знаходити й виправляти помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень, спираючись на засвоєні знання
--	--	--

Рекомендована література

1. Авраменко О.М. Українська мова: підруч. для 5 кл. закладів загальної середньої освіти. – Київ: Грамота, 2022. – 272 с.
2. Авраменко О.М. Українська мова: підруч. для 6 кл. закладів загальної середньої освіти. – Київ: Грамота, 2023. – 288 с.
3. Авраменко О.М. Українська мова: підруч. для 7 кл. закладів загальної середньої освіти. – Київ: Грамота, 2024. – 256 с.
4. Авраменко О.М. Українська мова: підруч. для 8 кл. закладів загальної середньої освіти. – Київ: Грамота, 2021. – 256 с.
5. Авраменко О.М. Українська мова: підруч. для 9 кл. закладів загальної середньої освіти. – Київ: Грамота, 2017. – 272 с.
6. Глазова О.П. Українська мова (рівень стандарту): підруч. для 10 кл. закладів загальної середньої освіти. – Київ: Освіта, 2018. – 240 с.
7. Глазова О.П. Українська мова (рівень стандарту): підруч. для 11 кл. закладів загальної середньої освіти. – Київ: Освіта, 2019. – 224 с.
8. Авраменко О.М. Українська мова та література. Довідник для підготовки до ЗНО/НМТ. – Київ: Грамота, 2023. – 544 с.
9. Єрмоленко С.Я., Мацько Л.І., Сидоренко О.М. Українська мова: короткий тлумачний словник. – Київ: Либідь, 2020. – 320 с.
10. Український правопис. – Київ: Наукова думка, 2019 (з урахуванням чинних змін та доповнень).

ПРОГРАМА ПІДГОТОВЧОГО ВІДДІЛЕННЯ «ВІДКРИТИЙ ШЛЯХ ДО ВИЩОЇ ОСВІТИ» З МАТЕМАТИКИ

ВСТУП

Освітня програма підготовчих курсів «Відкритий шлях до вищої освіти» з математики складена відповідно до Програми зовнішнього незалежного оцінювання результатів навчання з математики, здобутих на основі повної загальної середньої освіти, яка затверджена наказом Міністерства освіти і науки України 04.12.2019 р. № 1513, та на основі чинних програм для закладів загальної середньої освіти.

Програма спрямована на формування знань та умінь з математики на основі яких слухач підготовчих курсів зможе:

- будувати математичні моделі реальних об'єктів, процесів і явищ та досліджувати ці моделі засобами математики;
- виконувати математичні розрахунки (дії з числами, поданими в різних формах, та дії з відсотками, складати й розв'язувати задачі на наближені обчислення, пропорції тощо);
- перетворювати числові та буквені вирази (розуміти змістове значення кожного елемента виразу, спрощувати вирази та обчислювати значення числових виразів, знаходити числові значення виразів за заданих значень змінних тощо);
- будувати й аналізувати графіки функціональних залежностей, рівнянь (для профільного рівня – і нерівностей), досліджувати їхні властивості;
- застосовувати похідну та інтеграл до розв'язування задач практичного змісту;
- застосовувати загальні методи та прийоми в процесі розв'язування рівнянь, нерівностей та їх систем (для профільного рівня — і завдань з параметрами), аналізувати отримані розв'язки та їх кількість;
- розв'язувати текстові задачі та задачі практичного змісту з алгебра і початків аналізу, геометрії;
- знаходити на рисунках геометричні фігури та встановлювати їх властивості;
- визначати кількісні характеристики геометричних фігур (довжини, величини кутів, площі, об'єми);
- розв'язувати комбінаторні задачі та обчислювати ймовірності випадкових подій;
- аналізувати інформацію, що подана в графічній, табличній, текстовій та інших формах.

Об'єктом контролю є рівень сформованості математичних компетентностей, зокрема, рівень наведених здатностей.

Зміст програми складається з розділів: «Числа і вирази», «Рівняння нерівності та їх системи», «Функції», «Елементи комбінаторики, початки теорії ймовірностей та елементи статистики», «Планіметрія», «Стереометрія».

Обсяг навчальних занять: 90 годин (безпосередньої участі слухачів в освітньому процесі). Форма підсумкового контролю успішності навчання: екзамен.

Програма вивчення навчальної дисципліни «Математика»

АЛГЕБРА І ПОЧАТКИ АНАЛІЗУ		
Розділ: ЧИСЛА І ВИРАЗИ		
Назва розділу, теми	Зміст навчального матеріалу	Компетентності (здатності)
Рівень стандарту		
Дійсні числа (натуральні, раціональні та ірраціональні), порівняння чисел та дії з ними	11. властивості дій з дійсними числами; 12. правила порівняння дійсних чисел; 13. ознаки подільності чисел на 2, 3, 5, 9, 10; 14. правила знаходження найбільшого спільного дільника та найменшого спільного кратного чисел; 15. правила округлення цілих чисел і десяткових дробів; 16. означення кореня в n -го степеня та арифметичного кореня n -го степеня; 17. властивості коренів; 18. означення степеня з натуральним, цілим та раціональним показниками, їх властивості; 19. числові проміжки; 20. модуль дійсного числа та його властивості	- розрізняти види чисел та числових проміжків; - порівнювати дійсні числа; - виконувати дії з дійсними числами; - знаходити найбільший спільний дільник та найменше спільне кратне двох чисел; - знаходити неповну частку та остачу від ділення одного натурального числа на інше; - перетворювати звичайний дріб у десятковий; - округлювати цілі числа й десяткові дроби; - використовувати властивості модуля до розв'язування задач.
Відношення та пропорції. Відсотки. Основні задачі на відсотки. Текстові задачі	- відношення, пропорції; - основна властивість пропорції; - означення відсотка; - правила виконання відсоткових розрахунків	- знаходити відношення чисел у вигляді - відсотка, відсоток від числа, число за значенням його відсотка; - розв'язувати основні задачі на відсотки, на пропорційні величини й пропорційний поділ; - розв'язувати текстові задачі арифметичним способом
Раціональні, ірраціональні, степеневі, показникові, логарифмічні, тригонометричні вирази та їхні перетворення	- означення тотожно рівних виразів, тотожного перетворення виразу, тотожності. - означення одночлена та многочлена; - правила додавання, віднімання й множення одночленів та многочленів; - формула скороченого множення;	- виконувати тотожні перетворення раціональних, ірраціональних, степеневих, показникових, логарифмічних, тригонометричних виразів та знаходити їх числове значення за заданих значень змінних

	- розклад многочлена на множники; - означення дробового раціонального виразу; - правила виконання дій з дробовими раціональними виразами; - означення та властивості логарифма; - основна логарифмічна тотожність; - означення синуса, косинуса, тангенса числового аргументу; - основні співвідношення між тригонометричними функціями одного аргументу; - формули зведення; - формули додавання та наслідки з них	
Розділ: РІВНЯННЯ. НЕРІВНОСТІ ТА ЇХ СИСТЕМИ		
Лінійні, квадратні, раціональні, ірраціональні, показникові, логарифмічні, тригонометричні рівняння і нерівності. Системи лінійних рівнянь і нерівностей. Системи рівнянь, з яких хоча б одне рівняння другого степеня. Розв'язування текстових задач за допомогою рівнянь та їх систем	- рівняння з однією змінною, означення кореня (розв'язку) рівняння з однією змінною; - нерівність з однією змінною, означення розв'язку нерівності з однією змінною; - означення розв'язку системи рівнянь, основні методи розв'язування систем; - методи розв'язування найпростіших раціональних, ірраціональних, показникових, логарифмічних, тригонометричних рівнянь та нескладних рівнянь, які зводяться до найпростіших; - методи розв'язування найпростіших лінійних, квадратних, раціональних, показникових, логарифмічних нерівностей та нескладних нерівностей, які зводяться до найпростіших	- розв'язувати рівняння і нерівності першого та другого степенів, а також рівняння і нерівності, що зводяться до них; - розв'язувати системи лінійних рівнянь і нерівностей, а також ті, що зводяться до них; - розв'язувати найпростіші рівняння, що містять дробові раціональні, степеневі, показникові, логарифмічні та тригонометричні вирази; - розв'язувати найпростіші нерівності, що містять степеневі, показникові, логарифмічні вирази; - розв'язувати рівняння й нерівності, використовуючи означення та властивості модуля; - застосовувати загальні методи та прийоми (розкладання на множники, заміна змінної, застосування властивостей і графіків функцій) у процесі розв'язування рівнянь, нерівностей та їх систем; - аналізувати та досліджувати рівняння, їх системи та нерівності залежно від коефіцієнтів;

		- застосовувати рівняння, нерівності та системи рівнянь до розв'язування текстових задач
Розділ: ФУНКЦІЇ		
Числові послідовності	- означення арифметичної та геометричної прогресій; - формули n-го члена арифметичної та геометричної прогресій; - формули суми n перших членів арифметичної та геометричної прогресій	- розв'язувати задачі на арифметичну та геометричну прогресії
Функціональна залежність. Лінійні, квадратичні, степеневі, показникові, логарифмічні та тригонометричні функції, їх основні властивості	- означення функції, область визначення, область значень функції, графік функції; - способи задання функцій, основні властивості та графіки функцій, указаних у назві теми	- знаходити область визначення, область значень функції; - досліджувати на парність (непарність), періодичність функцію; - будувати графіки елементарних функцій, вказаних у назві теми; - встановлювати властивості числових функцій, заданих формулою або графіком; - використовувати перетворення графіків функцій
Похідна функції, її геометричний та фізичний зміст. Таблиця похідних та правила диференціювання	- означення похідної функції в точці; - фізичний та геометричний зміст похідної; - таблиця похідних функцій; - правила знаходження похідної суми, добутку, частки двох функцій	- знаходити похідні функцій; - знаходити числове значення похідної функції в точці для заданого значення аргументу; - знаходити похідну суми, добутку і частки двох функцій; - знаходити кутовий коефіцієнт і кут нахилу дотичної до графіка функції в даній точці; - розв'язувати задачі з використанням геометричного та фізичного змісту похідної
Дослідження функції за допомогою похідної. Побудова графіків функцій	- достатня умова зростання (спадання) функції на проміжку; - екстремуми функції; - означення найбільшого й найменшого значень функції	- знаходити проміжки монотонності функції; - знаходити екстремуми функції за допомогою похідної, найбільше та найменше значення функції; - досліджувати функції за допомогою похідної та будувати їх графіки; - розв'язувати прикладні задачі на

		знаходження найбільших і найменших значень функцій
Первісна та визначений інтеграл. Застосування визначеного інтеграла для обчислення площ плоских фігур	- означення первісної функції, визначеного інтеграла, криволінійної трапеції; - таблиця первісних функцій; - правила знаходження первісних	- знаходити первісну, використовуючи її основні властивості; - обчислювати площу плоских фігур за допомогою інтеграла
Розділ: ЕЛЕМЕНТИ КОМБІНАТОРИКИ, ПОЧАТКИ ТЕОРІЇ ЙМОВІРНОСТЕЙ ТА ЕЛЕМЕНТИ МАТЕМАТИЧНОЇ СТАТИСТИКИ		
Перестановки, комбінації, розміщення (без повторень). Комбінаторні правила суми та добутку. Імовірність випадкової події. Вибіркові характеристики	- означення перестановки, комбінації, розміщення (без повторень); - комбінаторні правила суми та добутку; - класичне означення ймовірності події; - означення вибірових характеристик рядів даних (розмаху вибірки, моди, медіани, середнього значення); - графічна, таблична, текстова та інші форми подання статистичних даних	- розв'язувати задачі, використовуючи перестановки, комбінації, розміщення (без повторень), комбінаторні правила суми та добутку; - обчислювати ймовірності випадкових подій, користуючись означенням і комбінаторними схемами; - обчислювати та аналізувати вибіркові характеристики рядів даних (розмах вибірки, моду, медіану, середнє значення)
ГЕОМЕТРІЯ		
Розділ: ПЛАНІМЕТРІЯ		
Елементарні геометричні фігури на площині та їх властивості	- поняття точки та прямої, променя, відрізка, ламаної, кута; - аксіоми планіметрії; - суміжні та вертикальні кути, бісектриса кута; - властивості суміжних та вертикальних кутів; - паралельні та перпендикулярні прямі; - відстань між паралельними прямими; - перпендикуляр і похила, серединний перпендикуляр, відстань від точки до прямої; - ознаки паралельності прямих; - теорема Фалеса, узагальнена теорема Фалеса	- застосовувати означення, ознаки та властивості елементарних геометричних фігур до розв'язування планіметричних задач та задач практичного змісту
Коло та круг	- коло, круг та їх елементи; - центральні, вписані кути та їх властивості; - дотична до кола та її властивості.	- застосовувати набуті знання для розв'язування планіметричних задач та задач практичного змісту

Трикутники	- види трикутників та їх основні властивості; - ознаки рівності трикутників; - медіана, бісектриса, висота трикутника та їх властивості; - теорема про суму кутів трикутника; - нерівність трикутника; - середня лінія трикутника та її властивості; - коло, описане навколо трикутника, і коло, вписане в трикутник; - теорема Піфагора; - співвідношення між сторонами й кутами прямокутного трикутника; - теорема синусів; - теорема косинусів; - подібні трикутники, ознаки подібності трикутників	- класифікувати трикутники за сторонами та кутами; - розв'язувати трикутники; - застосовувати означення, ознаки та властивості різних видів трикутників до розв'язування планіметричних задач та задач практичного змісту; - визначати елементи кола, описаного навколо трикутника, і кола, вписаного в трикутник
Чотирикутники	- чотирикутник та його елементи; - паралелограм, його властивості й ознаки; - прямокутник, ромб, квадрат та їх властивості; - трапеція, середня лінія трапеції та її властивість; - вписані в коло та описані навколо кола чотирикутники; - сума кутів чотирикутника	- застосовувати означення, ознаки та властивості різних видів чотирикутників до розв'язування планіметричних задач і задач практичного змісту
Многокутники	- многокутник та його елементи; - периметр многокутника; - правильний многокутник та його властивості; - вписані в коло та описані навколо кола многокутники.	- застосовувати означення та властивості многокутників до розв'язування планіметричних задач і задач практичного змісту
Геометричні величини та вимірювання їх	- довжина відрізка, кола та його дуги; - величина кута, вимірювання кутів; - формули для обчислення площ трикутника, паралелограма, ромба, квадрата, трапеції, правильного многокутника, круга сектора	- знаходити довжини відрізків, градусні та радіанні міри кутів, площі геометричних фігур; - обчислювати довжину кола та його дуг, площу круга, кругового сектора; - використовувати формули площ

		геометричних фігур до розв'язування планіметричних задач і задач практичного змісту
Координати та вектори на площині	- прямокутна система координат на площині, координати точки; - формула для обчислення відстані між двома точками та формула для обчислення координат середини відрізка; - рівняння прямої та кола; - поняття вектора, нульового вектора, модуля вектора; - колінеарні вектори, протилежні вектори, рівні вектори; - координати вектора; - додавання і віднімання векторів, множення вектора на число; - кут між векторами; - скалярний добуток векторів	- знаходити координати середини відрізка та відстань між двома точками; - складати рівняння прямої та рівняння кола - виконувати дії з векторами; - знаходити скалярний добуток векторів; - застосовувати вивчені формули й рівняння фігур для розв'язування задач
Геометричні переміщення	- основні види та зміст геометричних переміщень на площині (рух, симетрія відносно точки та відносно прямої, поворот, паралельне перенесення); - рівність фігур	- використовувати властивості основних видів геометричних переміщень для розв'язування планіметричних задач і задач практичного змісту
Розділ: СТЕРЕОМЕТРІЯ		
Прямі та площини у просторі	- аксіоми та теореми стереометрії; - взаємне розміщення прямих у просторі, прямої та площини у просторі, площин у просторі; - паралельність прямих, прямої та площини, площин; - паралельне проектування; - перпендикулярність прямих, прямої та площини, двох площин; - теорема про три перпендикуляри; - відстань від точки до площини, від прямої до паралельної їй площини, між паралельними площинами;	- застосовувати означення, ознаки та властивості паралельних і перпендикулярних прямих та площин для розв'язування стереометричних задач і задач практичного змісту; - знаходити зазначені відстані та величини кутів у просторі

	- кут між прямими, прямою та площиною, площинами; - двогранний кут, лінійний кут двогранного кута	
Многогранники, тіла обертання	- многогранники та їх елементи, основні види многогранників: призма, паралелепіпед, піраміда, розгортка призми й піраміди; - тіла обертання, основні види тіл і поверхонь обертання: циліндр, конус, куля, сфера; - перерізи многогранників; - перерізи циліндра й конуса: осьові перерізи, перерізи площинами, паралельними їх основам; - переріз кулі площиною; - формули для обчислення площ поверхонь та об'єми призми та піраміди; - формули для обчислення об'ємів циліндра, конуса, кулі - формули для обчислення площі сфери	- розв'язувати задачі, зокрема практичного змісту на обчислення об'ємів і площ поверхонь геометричних тіл; - розрізняти розгортки основних видів многогранників (призм, пірамід) та розрізняти на розгортках елементи многогранників
Координати та вектори у просторі	- прямокутна система координат у просторі, координати точки; - формула для обчислення відстані між двома точками та формула для обчислення координат середини відрізка; - поняття вектор, модуль вектора, колінеарні вектори, рівні вектори, координати вектора; - додавання, віднімання векторів, множення вектора на число; - скалярний добуток векторів; - кут між векторами; - симетрія відносно початку координат та координатних площин	- знаходити координати середини відрізка та відстань між двома точками; - виконувати дії з векторами; - знаходити скалярний добуток векторів; - використовувати аналогію між векторами і координатами на площині та в просторі для розв'язування стереометричних задач і задач практичного змісту

Рекомендована література

1. Єршова А., Голоборотько В., Крижановський О. Геометрія: підруч. для 7 кл. закладів загальної середньої освіти. Київ, Харків, В-во Ранок, 2024.- 291 с.
2. Єршова А., Голоборотько В., Крижановський О. Геометрія: підруч. для 8 кл. закладів загальної середньої освіти. Київ, Харків, В-во Ранок, 2021.- 256 с.
3. Єршова А., Голоборотько В., Крижановський О. Геометрія: підруч. для 9 кл. закладів загальної середньої освіти. Харків, В-во Ранок, 2017.- 256 с.
4. Мерзляк А.Г., Алгебра: підруч. для 7 кл. закладів загальної середньої освіти / А.Г. Мерзляк, В.В. Полонський, М.С. Якір. – 2-ге вид., переробл.- Х.: Гімназія, 2020.- 288 с.
5. Мерзляк А.Г., Алгебра: підруч. для 8 кл. закладів загальної середньої освіти / А.Г. Мерзляк, В.В. Полонський, М.С. Якір. – 2-ге вид., переробл.- Х.: Гімназія, 2021.- 240 с.
6. Мерзляк А.Г., Алгебра: підруч. для 9 кл. закладів загальної середньої освіти / А.Г. Мерзляк, В.В. Полонський, М.С. Якір. – 2-ге вид., переробл.- Х.: Гімназія, 2017.- 272 с.
7. Мерзляк А.Г., Математика: алгебра і початки аналізу та геометрія, рівень стандарту: підруч. для 10 кл. закладів загальної середньої освіти / А.Г. Мерзляк, Д.А. Номіровський, В.В. Полонський, М.С. Якір. - Х.: Гімназія, 2018.- 256 с.
8. Мерзляк А.Г., Математика: алгебра і початки аналізу та геометрія, рівень стандарту: підруч. для 11 кл. закладів загальної середньої освіти / А.Г. Мерзляк, Д.А. Номіровський, В.В. Полонський, М.С. Якір. - Х.: Гімназія, 2019.- 208 с.
9. Тарасенкова Н.А. Математика: підруч. для 5 кл. закладів загальної середньої освіти / Н.А. Тарасенкова, І.М. Богатирьова, О.М. Коломієць, З.О. Сердюк, Ю.В. Рудницька. – Київ: УОВЦ «Оріон», 2022. – 304 с.
10. Тарасенкова Н.А., Богатирьова І.М., Коломієць О.М., Сердюк З.О., Рудницька Ю.В. Математика: підруч. для 6 класу закладів загальної середньої освіти (у 2-х частинах). . – Київ: УОВЦ «Оріон», 2023. – 425 с.

ПРОГРАМА ПІДГОТОВЧОГО ВІДДІЛЕННЯ «ВІДКРИТИЙ ШЛЯХ ДО ВИЩОЇ ОСВІТИ» З ГЕОГРФІЇ

ВСТУП

Освітня програма підготовчих курсів «Відкритий шлях до вищої освіти» з географії складена відповідно до Програми зовнішнього незалежного оцінювання результатів навчання з географії, здобутих на основі повної загальної середньої освіти, яка затверджена наказом Міністерства освіти і науки України 26.06.2018 р. № 696, та на основі чинної програми з географії для 6-9 класів закладів загальної середньої освіти (основна школа) та програми з географії рівня стандарту для 10-11 класів закладів загальної середньої освіти (старша школа). Обсяг знань географічних закономірностей і термінів, географічної номенклатури визначається в межах діючої програми та діючих підручників.

Програма спрямована на формування знань та умінь з географії на основі яких слухач підготовчих курсів зможе:

- усвідомлювати цілісність географічної оболонки та взаємозв'язки між її компонентами;
- пояснювати закономірності розвитку природних процесів і явищ на глобальному, регіональному та локальному рівнях;
- характеризувати природні умови та ресурси материків, океанів і території України, оцінювати їх господарське значення;
- користуватися різними способами зображення Землі, читати й аналізувати географічні карти, плани місцевості, картосхеми та статистичні матеріали;
- визначати географічне положення об'єктів і територій, встановлювати просторові зв'язки між природними, соціальними та економічними явищами;
- аналізувати особливості розміщення населення, господарства та окремих галузей економіки України і світу;
- виявляти причини та наслідки глобальних, регіональних і локальних екологічних проблем;
- застосовувати набуті географічні знання й уміння для розв'язання навчальних і практичних завдань, зокрема під час виконання тестових завдань та роботи з номенклатурою;
- використовувати географічну термінологію та понятійний апарат відповідно до вимог чинних навчальних програм.

Для програми підготовчих курсів з географії об'єктом контролю є рівень сформованості географічних знань, умінь і навичок слухачів, а саме:

- знання географічних понять, термінів і закономірностей, передбачених програмою НМТ;
- засвоєння географічної номенклатури (материки, океани, країни, об'єкти природного та соціально-економічного характеру, територія України);
- уміння працювати з географічними картами різних видів, картосхемами, планами місцевості;
- здатність аналізувати графіки, діаграми, таблиці та статистичні дані географічного змісту;
- уміння встановлювати причинно-наслідкові та просторові зв'язки між природними, соціальними й економічними явищами;
- уміння застосовувати географічні знання для розв'язання тестових завдань у форматі НМТ;
- рівень сформованості логічного, аналітичного та просторового мислення під час виконання контрольних і підсумкових робіт.

Програма підготовчих курів з географії включає всі розділи програмних курсів з географії відповідно стандартного та академічного рівнів. Окремі теми розділу «Загальна географія», а саме «Географічні дослідження» включає розширене питання дослідження території України. Тема «Способи зображення Землі» доповнена картографічним знаннями і уміннями за темами 8, 10 і 11 класів. Теми «Літосфера», «Гідросфера», «Атмосфера і клімат» включають питання, які за змістом є логічним продовження вивчення цих тем у географічних курсах «Географія материків і океанів», «Фізична географія України», «Географічний простір». Питання екологічних проблем окремих материків слід розглядати в темі «Глобальні проблеми людства» в складі переліку екологічних проблем. Особливої уваги в програмі заслуговує розділ «Загальні положення економічної та соціальної географії» в який винесено всі програмові терміни, поняття економічної і соціальної географії. В наступних розділах «Економічна і соціальна географія України» та «Соціальна і економічна географія світу» головна увага акцентована на просторовому характері розміщення економічних і соціальних явищ та причин і наслідків їх формування і розвитку. По завданнях, що пов'язані з програмовими вимогами до знань номенклатури по всіх розділах географії та у випадках детальнішої конкретизації з окремих питань необхідно звертатись до чинних навчальних програм та діючих підручників.

Обсяг навчальних занять: 90 годин (безпосередньої участі слухачів в освітньому процесі). Форма підсумкового контролю успішності навчання: екзамен.

Програма вивчення навчальної дисципліни «Географія»

№	Назва розділу, теми	Зміст навчального матеріалу	Результати навчально - пізнавальної діяльності учнів
1. Загальна географія			
1.1	Географія як наука, розвиток географічних досліджень	Географія як система наук. Об'єкт дослідження географічної науки. Поняття «геосистема». Рівні геосистем. Джерела географічних знань. Методи географічних досліджень. Пізнавальна та конструктивна роль географії. Розвиток уявлень про форму, розміри та рухи Землі. Найвизначніші географічні відкриття, видатні мандрівники. Вітчизняні вчені-географи. Сучасні географічні дослідження та їх значення.	Знанневий компонент: <i>називає</i> об'єкт дослідження географічної науки; структурні компоненти географічної науки; <i>знає</i> видатних мандрівників; <i>пояснює</i> значення поняття «геосистема»; <i>розрізняє</i> рівні геосистем; методи географічних досліджень; <i>аналізує</i> зміни в уявленнях про форму, розміри та рухи Землі. <i>оцінює</i> значення географічних відкриттів і досліджень у минулому та на сучасному етапі розвитку; пізнавальну та конструктивну роль географії.
1.2	Способи зображення Землі	Зображення земної поверхні на малюнку, плані, карті, глобусі, аерофотознімку та космічному знімку. Поняття «план місцевості», «географічна карта», «топографічна карта». Орієнтування за місцевими ознаками, поняття «азимут». Використання азимутів. План місцевості, його основні ознаки. Визначення напрямків на плані. Читання плану. Картографічні проекції та спотворення. Елементи градусної сітки. Правила відліку географічної широти і географічної довготи. Визначення географічних координат об'єктів, напрямків, відстаней за градусною сіткою на карті й глобусі. Способи картографічного зображення об'єктів і явищ на загально-географічних та тематичних картах. Сутність генералізації. Легенда карт. Визначення абсолютної та відносної висоти	Знанневий компонент: <i>називає</i> елементи карти; <i>пояснює</i> основні картографічні поняття і терміни; відмінності різних видів масштабу, картографічних проекцій; <i>знає</i> основні умовні позначення топографічних карт; <i>розпізнає</i> види карт за просторовим охопленням, масштабом, змістом; <i>розрізняє</i> географічні та прямокутні координати точок, види масштабу, азимути; <i>уміє користуватися</i> різними видами масштабу; <i>порівнює</i> форми й площі материків, океанів, країн на картах світу, побудованих у різних проекціях; <i>визначає за картами</i> об'єкти, напрямки, відстані в градусах і кілометрах (метрах), географічні координати; <i>визначає за топографічною картою</i> географічний і магнітний азимут, географічні та прямокутні координати точок; абсолютну і відносну висоту місцевості, падіння річки;

		місцевості, глибини морів і океанів. Види масштабу. Способи вимірювання відстаней на географічних картах. Класифікація карт. Топографічна карта: проекція, розграфлення. Прямокутна (кілометрова) сітка. Географічні і прямокутні координати. Основні умовні позначення топографічних карт для зображення об'єктів місцевості та рельєфу. Визначення на топографічній карті географічних та прямокутних координат окремих точок, географічних та магнітних азимутів, абсолютних та відносних висот точок, Значення карт у житті людини, суспільства.	<i>читає плани</i> місцевості, тематичні й топографічні карти; <i>описує</i> за топографічною картою рельєф ділянки місцевості; <i>розв'язує</i> задачі за планом місцевості, топографічною та географічною картою. <i>робить висновки</i> щодо актуальності знань і навичок роботи з картою.
1.3	Географічні наслідки параметрів і рухів Землі як планети	Геоїд. Показники руху Землі навколо своєї осі. Добова ритміка в географічній оболонці. Основні види часу. Визначення місцевого та поясного часу, перехід від місцевого часу до поясного. Пояси освітленості на Землі. Сила Коріоліса. Змінюваність висоти Сонця над горизонтом та тривалості світлового дня. Орбітальний рух Землі: основні характеристики, географічні наслідки. Причини зміни порів року.	Знанневий компонент: <i>називає</i> види рухів Землі; параметри та наслідки осьового й орбітального рухів планети; поясів освітлення; <i>розпізнає</i> на схемах руху Землі точки сонцестоянь і рівнодення; <i>установлює</i> послідовність зміни пір року у Північній та Південній півкулі; причини зміни пір року; <i>використовує</i> знання про силу Коріоліса для пояснення причин формування пасатів, циклонів та антициклонів, течій; <i>розв'язує задачі</i> на визначення місцевого і поясного часу, на перехід від місцевого часу до поясного. <i>оцінює</i> конструктивну роль знань про форму й рухи Землі.
1.4	Літосфера та рельєф	Внутрішня будова Землі. Поняття «земна кора», «літосфера», «літосферна плита», «тектонічні структури», «платформа», «плита», «складчаста область». Будова та типи земної кори, гірські породи й мінерали, що її складають. Корисні копалини, їх класифікація за походженням. Геологічне літочислення, геологічний вік.	Знанневий компонент: <i>називає</i> внутрішні шари Землі, склад материкової та океанічної земної кори, структурні елементи літосферних плит, основні форми рельєфу; <i>пояснює</i> зміст понять «літосфера», «земна кора», «мінерали», «гірські породи», «корисні копалини», «рельєф», «рівнини», «гори»; особливості руху літосферних плит;

		Внутрішні процеси, що зумовлюють зміни в земній корі та на поверхні земної кулі. Рухи літосферних плит. Землетруси. Вулканізм і вулкани, гейзери. Сейсмічні пояси Землі. Зовнішні процеси, що зумовлюють зміну земної поверхні: вивітрювання, робота вітру, текучих і підземних вод, льодовиків. Небезпека вулканічних, сейсмічних, гравітаційних (зсувних) процесів. Основні форми земної поверхні: гори і рівнини. Різноманітність та утворення рівнин на суходолі. Найбільші за площею рівнини світу. Різноманітність та утворення гір на суходолі. Найвищі та найдовші гори світу. Рельєф дна Світового океану. Значення рельєфу в господарській діяльності людини та вплив діяльності людини на рельєф. Унікальні форми рельєфу земної кулі, їх охорона.	<i>розуміє</i> механізми руху літосферних плит, виникнення землетрусів, вулканів, зсувів; формування рельєфу; <i>знає</i> закономірності розміщення основних форм рельєфу, сейсмічних поясів, родовищ корисних копалин; правила поведінки під час землетрусу; <i>наводить приклади</i> магматичних, осадових і метаморфічних гірських порід. <i>визначає</i> висоту рівнин і гір за фізичною картою; <i>розрізняє</i> магматичні, осадові й метаморфічні гірські породи; <i>порівнює</i> рівнини й гори за висотою, походженням; <i>аналізує</i> причини і наслідки зовнішніх і внутрішніх процесів у літосфері; <i>пояснює</i> вплив внутрішніх і зовнішніх процесів на формування рельєфу земної поверхні; розміщенням гір і рівнин на суходолі та в океанах.
1.5	Атмосфера та клімат	Будова атмосфери, властивості повітря в тропосфері. Сонячна радіація, її розподіл в атмосфері й на земній поверхні. Теплові пояси та їх межі (тропіки і полярні кола). Температура земної поверхні та повітря. Добовий і річний хід температури повітря, причини його коливання. Графіки зміни температури повітря. Зміни температури повітря з висотою і розподіл залежно від кута падіння сонячних променів. Показники температури повітря на кліматичній карті.	Знанневий компонент: <i>називає</i> складники атмосфери, елементи погоди, кліматоутворюючі чинники й типи клімату. <i>розрізняє</i> поняття «погода» і «клімат»; синоптичну і кліматичну карти; циклон та антициклон, теплий і холодний фронт; <i>розпізнає</i> погоду під час проходження циклону, антициклону, холодного і теплого атмосферних фронтів; <i>знає</i> просторове розташування кліматичних поясів та областей; поясів освітленості, теплових і кліматичних поясів; закономірності розподілу температури, атмосферного тиску й опадів на Землі; постійні та сезонні вітри.

		Атмосферний тиск: причини і наслідки його зміни у тропосфері. Основні пояси атмосферного тиску Землі. Вітер: причини виникнення, напрямки, сила, швидкість, їх визначення. Роза вітрів. Загальна циркуляція атмосфери. Постійні вітри. Циклони й антициклони. Сезонні та місцеві вітри. Позначення вітрів на кліматичній карті. Вода в атмосфері: випаровування, вологість повітря та її зміни. Хмари і туман, відмінності в їх утворенні. Форми хмар, хмарність. Опади, що випадають із хмар та з повітря, їхні види, вимірювання. Карта розподілу опадів. Повітряні маси й атмосферні фронти. Погода, добові та сезонні коливання її метеорологічних елементів. Спостереження за погодою та її прогнозування. Синоптична. карта. Практичне значення прогнозів погоди. Поняття «клімат». Кліматична карта. Кліматичні пояси та області. Клімат діаграми. Залежність клімату від широти місцевості, морських течій, близькості до океанів, рельєфу, антропогенного впливу. Вплив клімату та погоди на господарську діяльність людини.	Діяльнісний компонент: <i>пояснює</i> зміни температури повітря, атмосферного тиску протягом доби, сезону, року та їх розподіл на Землі за картою; дію кліматоутворюючих чинників на формування типів клімату; <i>читає</i> синоптичні та кліматичні карти; графіки зміни (добової, місячної, річної) температури повітря, діаграми хмарності та розподілу опадів, рози вітрів; <i>розв'язує задачі</i> на зміну температури повітря, атмосферного тиску з висотою; визначення показників абсолютної та відносної вологості повітря; <i>прогнозує</i> погоду за описом місцевих ознак та синоптичною картою; <i>встановлює</i> сукупність чинників, які формують клімат певної місцевості; <i>характеризує</i> типи клімату; <i>визначає</i> типи клімату за кліматичними діаграмами; <i>аналізує процеси</i> взаємодії атмосфери з літосферою. Оцінно-ціннісний компонент: <i>оцінює</i> ресурсні властивості атмосфери; рівень безпеки проживання в районах поширення атмосферних стихійних явищ; <i>усвідомлює</i> загрози кліматичних змін і забруднення атмосфери; <i>робить висновки</i> про значення прогнозу погоди для життя і діяльності людини.
1.6	Гідросфера	Поняття «гідросфера» та її основні складові. Запаси води на Землі. Світовий океан та його частини: океани, моря, затоки, протоки. Острови в океані. Вплив процесів у літосфері на природу океанів. Роль Океану у формуванні гірських порід і рельєфу узбережжя. Властивості вод Світового океану та причини їх неоднорідності. Водні маси. Рухи води в Світовому океані.	Знаний компонент: <i>називає</i> складові Світового океану, вод суходолу, <i>знає</i> просторове розміщення найважливіших гідрографічних об'єктів за картою; <i>розпізнає</i> на контурних картах, картосхемах частини Світового океану, найбільші річки, озера; <i>розрізняє</i> поняття: внутрішнє та окраїнне море, затока і протока, острів та півострів, витік і гирло, права і ліва притока, долина річки і річище, заплава і тераса;

		Вплив атмосферних процесів на Світовий океан. Роль Світового океану у формуванні повітряних потоків у тропосфері. Життя в океанах і морях. Багатства вод Світового океану. Води суходолу, чинники їх нерівномірного розподілу. Взаємозв'язок клімату і вод суходолу. Річка: річкова система, басейн річки, річкова долина. Найдовші річки. Взаємозв'язок геологічної будови, рельєфу і річкової мережі на території. Пороги і водоспади. Живлення, водний режим і робота річок. Озера, їх різноманітність за площею, походженням озерної улоговини, солоністю, найбільші і найглибші озера земної кулі. Болота, особливості їх утворення та поширення. Штучні водойми і водотоки. Льодовики, особливості їх утворення й поширення. Утворення і поширення багаторічної мерзлоти. Підземні води, умови їх утворення і залягання в земній корі. Термальні і мінеральні води. Ресурсний потенціал Світового океану. Прісна вода як ресурс.	<i>формулює</i> залежність між тектонічною, геологічною будовою, рельєфом, кліматом і водами суходолу; Діяльнісний компонент: <i>аналізує</i> схему світового кругообігу води; <i>класифікує</i> моря, річки, озера, болота, льодовики за різними критеріями; <i>застосовує</i> гідрографічні поняття для опису (характеристики) гідрографічних об'єктів; <i>характеризує</i> типи водних мас; <i>аналізує</i> систему течій у Світовому океані; густоту і конфігурацію річкової мережі територій, режим річок; <i>установлює</i> напрямки і характер течії річки за рельєфом місцевості; види живлення і режим річки за типом клімату; <i>використовує</i> топографічні, фізичні, кліматичні карти для характеристики гідрографічних об'єктів; <i>визначає</i> за картою падіння, похил річки. Оцінно-ціннісний компонент: <i>оцінює</i> ресурси Світового океану та прісних вод на суходолі; <i>визначає</i> рівень безпеки проживання на узбережжях океанів, в районах поширення катастрофічних паводків, повеней, карсту; <i>усвідомлює</i> загрози забруднення вод Океану і суходолу; <i>пропонує</i> способи вирішення проблем и забруднення водойм.
1.7	Біосфера та ґрунти	Поняття «біосфера», її межі. Складові біосфери, особливості їх поширення на земній кулі. Рослинність суходолу і океану. Тваринний світ суходолу і океану. Природні чинники формування ареалів поширення рослин і тварин. Закономірності поширення живих організмів на суходолі і в океанах. Біологічні ресурси. Ґрунт — «дзеркало» ландшафту. Ґрунтоутворюючі чинники. Типи ґрунтів. Карта ґрунтів. Вплив господарської діяльності людини на ґрунтовий покрив, рослинність і тваринний світ суходолу та океану	Знаннявий компонент: <i>знає</i> межі та складові біосфери; <i>дає визначення</i> понять «біосфера», «ґрунт», «рослинність», тваринний світ; <i>розуміє</i> особливості взаємодії біосфери з літосферою, атмосферою, гідросферою. Діяльнісний компонент: <i>читає</i> карти ґрунтів; <i>розрізняє</i> типи ґрунтів за основними характеристиками; <i>визначає</i> типи ґрунтів за типовими рослинами і тваринами; <i>встановлює</i> сукупність чинників, які формують ґрунти рослинний і тваринний світ певної місцевості; <i>характеризує</i> типи ґрунтів.

			Оцінно-ціннісний компонент: <i>оцінює</i> ресурсні властивості біосфери; <i>визначає</i> рівень безпеки проживання в районах поширення отруйних рослин, окремих видів хижих та отруйних тварин; <i>пропонує</i> способи збереження родючості ґрунтів, площі ареалів, видового складу рослинного і тваринного світу.
1.8	Природні комплекси	Природні комплекси як наслідок взаємозв'язків між компонентами природи. Географічна оболонка – найбільший природний комплекс Землі, її межі та властивості. Загальні закономірності географічної оболонки. Сучасний етап розвитку географічної оболонки. Антропосфера. Природні зони Землі, їх особливості. Карта природних зон. Чинники порушення широтної зональності на планеті. Азональні природні комплекси. Зміна природних комплексів під впливом господарської діяльності людини.	Знаннєвий компонент: <i>дає визначення</i> понять «природний комплекс», «географічна оболонка», «природна зона», «антропосфера»; <i>називає</i> компоненти природного комплексу; <i>пояснює</i> процеси взаємодії літосфери, атмосфери, гідросфери, біосфери. Діяльнісний компонент: <i>розрізняє</i> природні зони й висотні пояси; позитивні й негативні наслідки впливу людської діяльності на природні комплекси; <i>порівнює</i> основні природні зони Землі; <i>аналізує</i> взаємодію компонентів природи у природному комплексі на суходолі та океані, <i>вирізняє</i> наслідки взаємодії оболонок Землі. Оцінно-ціннісний компонент: <i>оцінює</i> вплив людини на природні комплекси та значення знань про природні комплекси для її життєдіяльності.
		2. Географія материків і океанів	
2.1	Океани: Тихий океан, Атлантичний океан, Індійський океан, Північний Льодовитий океан	Особливості фізико-географічного положення океанів. Історичні відомості про освоєння та дослідження різних частин Світового океану. Походження океанічних западин унаслідок руху літосферних плит. Геологічна будова та рельєф дна океанів. Характерні риси клімату. Властивості	Знаннєвий компонент: <i>називає і знаходить на карті</i> великі водні об'єкти в кожному океані – моря, затоки, протоки; різні за походженням острови; теплі й холодні течії; <i>знає</i> основні етапи освоєння та дослідження океанів; Діяльнісний компонент:

		водних мас та океанічні течії. Своєрідність органічного світу океанів. Природні ресурси океанів та їх використання. Проблема забруднення океанів	<i>характеризує</i> географічне положення Тихого, Атлантичного, Індійського та Північного Льодовитого океанів; <i>пояснює</i> виникнення форм рельєфу дна океанів, островів; <i>порівнює</i> властивості водних мас різних частин у кожному океані; органічний світ різних частин Світового океану; <i>обґрунтовує</i> вплив клімату на температуру й солоність водних мас в океанах <i>аналізує</i> рухи води в океані та схему течій в океанах; льодовий режим Північного льодовитого океану. Оцінно-ціннісний компонент: <i>оцінює</i> природні ресурси океанів, наслідки господарської діяльності в океанах.
		2.2 Материка	
2.2.1	Африка	План географічної характеристики материка. Географічне положення Африки. Дослідження материка. Тектонічна будова, рельєф, корисні копалини. Загальні риси клімату. Кліматичні пояси і типи клімату. Води суходолу: головні річкові системи, озера, басейни підземних вод. Використання водних ресурсів. Природні зони, закономірності їх розміщення. Стихійні явища природи. Екологічні проблеми. Найвідоміші об'єкти, віднесені до Світової природної спадщини ЮНЕСКО.	Знанневий компонент: <i>знає</i> дослідників материка, особливості тектонічної будови, рельєфу, розміщення кліматичних поясів, внутрішніх вод, природних зон на материкау; <i>називає і знаходить на карті</i> Середземне, Червоне моря; Гвінейську, Аденську затоки; Мозамбіцьку, Гібралтарську, Баб-ель-Мандебську протоки; острів Мадагаскар; півострів Сомалі; гори Атлас, Драконові, Капські; Ефіопське нагір'я; Східноафриканське плоскогір'я; вулкан Кіліманджаро; річки Ніл, Конго, Нігер, Замбезі, Оранжева; водоспад Вікторія; озера Вікторія, Танганьїка, Ньяса, Чад; пустелі Сахара, Наміб; Діяльнісний компонент: <i>характеризує</i> географічне положення материка; <i>визначає</i> за градусною сіткою протяжність материка з півночі на південь та із заходу на схід; типи клімату за кліматичною картою та кліматичними діаграмами; зональні типи ґрунтів за картою природних зон; <i>встановлює</i> за тематичними картами зв'язок між тектонічними структурами, рельєфом, корисними копалинами ; <i>пояснює</i> розміщення кліматичних поясів, вплив на клімату, пасатів, течій;

			аналізує вплив рельєфу й клімату на формування річкових басейнів, озер; меж природних зон; порівнює природні зони материка; характеризує природу найвідоміших національних парків Африки; визначає основні напрями господарського використання природних комплексів материка; Оцінно-ціннісний компонент: оцінює вплив діяльності людини на екологічний стан материка; <i>обґрунтовує</i> вплив природних чинників на виникнення природних вогнищ захворювань і поширення епідемій.
2.2.2	Австралія	Своєрідність географічного положення Австралії. Історія відкриття і дослідження. Тектонічна будова, рельєф, корисні копалини. Загальні особливості клімату. Кліматичні пояси та типи клімату Австралії. Води суходолу. Своєрідність і унікальність органічного світу материка. Природні зони. Зміна природи материка людиною. Найвідоміші об'єкти Австралії, віднесені до Світової природної спадщини ЮНЕСКО.	Знансвий компонент: знає дослідників материка, особливості тектонічної будови, рельєфу, розміщення кліматичних поясів, внутрішніх вод, природних зон на материк; називає і знаходить на карті Коралове і Тасманове моря, затоки Карпентарія і Велика Австралійська, Великий Бар'єрний риф, острів Тасманія, півострів Кейп-Йорк, Західне-Австралійське плоскогір'я, Центральну низовину, Великий Вододільний хребет(г. Косцюшко); річки Муррей і Дарлінг, озеро Ейр, Велику Піщану пустелю, Велику пустелю Вікторія; Діяльнісний компонент: характеризує фізико-географічне положення, рельєф, клімат і внутрішні води Материк; розрізняє кліматичні умови в різних кліматичних поясах, природні зони; пояснює розміщення гір та рівнин, кліматичних поясів та областей, унікальність видового складу органічного світу; аналізує вплив рельєфу й клімату на формування річкових басейнів, озер; меж природних зон; визначає основні напрями господарського використання природних комплексів материка; Оцінно-ціннісний компонент:
			оцінює вплив діяльності людини на видовий склад рослинності й тваринного світу.

2.2.3	Південна Америка	Географічне положення Південної Америки. Дослідження материка. Тектонічні структури і рельєф. Закономірності поширення родовищ корисних копалин. Загальні риси клімату. Кліматичні пояси і типи клімату. Найбільші річки та озера. Природні зони. Висотна поясність в Андах. Зміни природи материка людиною. Сучасні екологічні проблеми. Найвідоміші об'єкти Південної Америки, віднесені до Світової природної спадщини ЮНЕСКО.	Знаннєвий компонент: <i>знає</i> дослідників материка, особливості тектонічної будови, рельєфу, розміщення кліматичних поясів, внутрішніх вод, природних зон на материку; <i>називає і знаходить на карті</i> Карибське море; затоку Ла—Плата; протоки Магелланову і Дрейка; острови Вогняна Земля, Фолклендські та Галапагоські; Амазонську, Орінонську та Ла-Платську низовини, Бразильське й Гвіанське плоскогір'я; гори Анди (г. Аконкагуа); вулкани Льюльяйльяко й Котопахі; річки Амазонка, Парана та Оріноко; водоспади Анхель та Ігуасу; озера Маракайбо, Тітікака; пустелю Атакама. Діяльнісний компонент: <i>встановлює</i> за тематичними картами зв'язок між тектонічними структурами, рельєфом, корисними копалинами; <i>пояснює</i> розподіл температури й опадів на материку; <i>аналізує</i> вплив рельєфу й клімату на формування річкових басейнів, озер; прояви широтної зональності на рівнинах і вертикальної поясності в Андах; <i>визначає</i> за кліматичними картами і кліматичними діаграмами типи клімату; <i>характеризує</i> природні зони материка; <i>порівнює</i> розміщення кліматичних поясів і природних зон в Африці, Австралії та Південній Америці Ціннісний компонент: <i>оцінює</i> поширення стихійних явищ (землетруси, вулканізм) та їх вплив на життя людей; наслідки втручання людини в природні комплекси материка.
2.2.4	Антарктида	Своєрідність географічного положення материка. Антарктида й Антарктика. Відкриття Антарктиди та сучасні наукові дослідження материка.	Знаннєвий компонент: <i>знає</i> першовідкривачів материка, країни, що беруть участь у сучасних дослідженнях;

		Міжнародне. співробітництво у дослідженні природних умов і природних ресурсів. Українська дослідна станція «Академік Вернадський»- Тектонічна будова та рельєфу Антарктиди. Кліматичні умови. Рослинний і тваринний світ. Природні ресурси та їх охорона.	<i>розрізняє</i> Антарктику й Арктику; Антарктиду й Антарктику; <i>називає і знаходить на карті</i> Антарктичний півострів, моря Уедделла, Росса. Діяльнісний компонент: <i>характеризує</i> особливості географічного положення материка; <i>встановлює</i> за тематичними картами зв'язок між тектонічними структурами і під льодовим рельєфом; <i>визначає</i> вплив географічного положення материка на клімат; <i>пояснює</i> пристосування організмів до життя в Антарктиці. Ціннісний компонент <i>оцінює</i> вплив Антарктиди на природні особливості планети; <i>роль</i> України в дослідженні Антарктиди
2.2.5	Північна Америка	Географічне положення Північної Америки. Історія відкриття материка. Тектонічні структури, рельєф, корисні копалини. Загальні риси клімату. Кліматичні пояси і типи клімату. Води суходолу. Основні річкові системи. Найбільші озера, їх походження. Особливості розміщення природних зон. . Висотна поясність у горах. Зміни природи материка людиною. Сучасні екологічні проблеми. Найвідоміші об'єкти, віднесені до Світової природної спадщини ЮНЕСКО.	Знанневий компонент: <i>знає.</i> дослідників материка, особливості тектонічної будови, рельєфу, розміщення кліматичних поясів, внутрішніх вод, природних зон на материку; <i>називає і знаходить на карті</i> затоки: Гудзонова, Мексиканська, Каліфорнійська, Аляска; острови: Гренландія, Ньюфаундленд, Великі Антильські (Куба, Гаїті, Ямайка), Малі Антильські, Канадський Арктичний архіпелаг; півострови: Лабрадор, Флорида, Каліфорнія, Аляска, Юкатан; рівнини: Центральні, Великі, Лаврентийська височина, Примексиканська низовина; гори: Кордильєри, Деналі (г. Мак-Кінлі), Скелясті, Аппалачі; річки: Міссісіпі, Маккензі, Юкон, Колорадо; Ніагарський водоспад; Великі озера (Верхнє, Мічиган, Гурон, Ері, Онтаріо), Велике Солоне озеро. Діяльнісний компонент: <i>характеризує</i> географічне положення материка; <i>обґрунтовує</i> вплив географічного положення материка на його природу та особливості освоєння людиною; <i>встановлює</i> за тематичними картами зв'язок між тектонічними структурами, рельєфом, корисними копалинами ; <i>порівнює</i> рельєф Північної і Південної Америки;

			<i>пояснює</i> розподіл температури й опадів на материку, механізм утворення стихійних атмосферних явищ (торнадо) та їх вплив на життя людей; <i>аналізує</i> вплив рельєфу й клімату на формування річкових басейнів, озер; прояви широтної зональності на рівнинах і вертикальної поясності в горах; <i>визначає</i> за кліматичними картами і кліматичними діаграмами типи клімату; <i>характеризує</i> природні зони материка; Ціннісний компонент: <i>оцінює</i> наслідки втручання людини в природні комплекси материка
2.2.6	Євразія	Географічне положення Євразії. Поділ материка на дві частини світу. Дослідження материка. Тектонічна будова. Рельєф, роль внутрішніх і зовнішніх сил у його формуванні. Вплив давнього материкового зледеніння на форми рельєфу. Материка. Корисні копалини. Загальні риси клімату. Кліматичні пояси і типи клімату. Води суходолу. Природні зони. Вертикальна поясність. Зміни природи материка людиною. Найвідоміші об'єкти, віднесені до Світової природної спадщини ЮНЕСКО.	Знавсвий компонент: <i>знає</i> дослідників материка, особливості тектонічної будови, рельєфу, розміщення кліматичних поясів, внутрішніх вод, природних зон на материку; <i>називає і знаходить на карті</i> моря: Північне, Балтійське, Середземне Чорне, Азовське, Баренцове, Східносибірське, Жовте, Японське, Берингове, Південно-Китайське, Аравійське; затоки: Біскайська, Бенгальська, Перська; протоки Босфор і Ла-Манш; острови: Велика Британія, Ірландія, Нова Земля, Сахалін, Японські, Великі Зондські (Калімантан, Суматра, Ява), Філіппінські, Шрі-Ланка, Тайвань; півострови: Балканський, Апеннінський, Піренейський, Скандинавський, Таймир, Чукотський, Камчатка, Корея, Індокитай, Малакка, Індостан, Аравійський, Мала Азія; рівнини: Східноєвропейська, Західносибірська, Велика Китайська, Прикаспійська, Середньодунайська, Індо-Гангська, Месопотамська низовини, плоскогір'я Декан, Середньосибірське, Казахський дрібнообковик; гори: Піренеї, Альпи, Апенніни, Карпати, Скандинавські, Уральські, Кавказ, Тянь-Шань, Гімалаї (г. Джомолунгма); нагір'я: Тибет, Іранське; вулкани: Гекла, Везувій, Ключевська Сопка, Фудзіяма. пустелі: Каракуми, Гобі,

			Руб-ель-Халі; річки: Рейн, Дунай, Дніпро, Волга, Об, Єнісей, Лена, Амур, Хуанхе, Янцзи, Меконг, Ганг, Інд, Євфрат, Тигр; озера: Каспійське, Женецьке, Світязь, Ладозьке, Байкал, Мертве море; Діяльнісний компонент: <i>характеризує</i> географічне положення материка; <i>встановлює</i> за тематичними картами зв'язок між тектонічними структурами, рельєфом, корисними копалинами; <i>пояснює</i> розподіл температури й опадів на материк, механізм утворення стихійних атмосферних явищ (торнадо) та їх вплив на життя людей; <i>аналізує</i> вплив рельєфу й клімату на формування річкових басейнів, басейну внутрішнього стоку, озер; прояви широтної зональності на рівнинах і вертикальної поясності в горах; <i>визначає</i> за кліматичними картами і кліматичними діаграмами кліматичні пояси та типи клімату в межах помірного кліматичного поясу Євразії; <i>порівнює</i> типи клімату в межах помірного поясу Євразії, висотні пояси в різних гірських системах; <i>характеризує</i> природні зони материка; <i>порівнює</i> природні зони Євразії та Північної Америки; <i>установлює</i> причини різноманітності природи Євразії. Ціннісний компонент: <i>оцінює</i> наслідки сучасного впливу господарської діяльності людини на природу материка; поширення стихійних явищ та їх вплив на життя людей.
		III. Фізична географія України	
		3.1 Україна на карті світу	
3.1	Географічне положення, формування території України	Формування території, розміри, кордони, адміністративно-територіальний поділ. Географічне положення (фізико-, економіко-, політико-географічне) України. Розташування території України стосовно годинникових поясів	Знанневий компонент: <i>знає</i> розміри держави, країни з якими Україна має кордони, сучасний адміністративно-територіальний устрій; <i>розрізняє</i> фізико-, економіко-, політико-географічне положення держави;

			<i>називає</i> адміністративно-територіальні одиниці України; <i>показує на карті</i> суходільні і морські кордони: суходіл і територіальні води, крайні точки України, країни-сусіди України; географічні центри України; географічний центр Європи в Україні. Діяльнісний компонент: <i>характеризує</i> фізико-, економіко-, політико-географічне положення України; <i>визначає</i> за картою координати крайніх точок, протяжність території України в градусах і кілометрах. <i>аналізує</i> фізико-географічне положення території України, як формувалася територія України, причини територіальних змін України в минулому; <i>обґрунтовує</i> вплив фізико-географічного положення України на природу її території; <i>узгоджує</i> київський час із часом в інших годинних поясах; Ціннісний компонент: <i>робить порівняльну оцінку</i> географічного розміщення України. з країнами світу.
		3.2 Природні умови і ресурси України	
3.2.1	Рельєф, тектонічна, геологічна будова, мінеральні ресурси	Форми земної поверхні на території України. Простягання низовин, височин, гір, річкових долин. Карта України «Фізична поверхня». Основні тектонічні структури. Карта України «Тектонічна будова». Зв'язок рельєфу з тектонічними структурами. Геологічна будова. Неотектонічні рухи. Вплив геологічної будови та тектоніки на діяльність людини. Формування рельєфу. Внутрішні та зовнішні чинники і процеси утворення рельєфу. Типи рельєфу за походженням. Рельєф і діяльність людини. Господарська оцінка рельєфу. Чинники виникнення несприятливих геологічних і	Знаний компонент: <i>формулює</i> визначення понять «платформа», «щит», «плита», «область складчастості»; <i>називає знаходить на карті</i> тектонічні структури: Східноєвропейська платформа, Український щит, Волино-Подільська плита, Дніпровсько-Донецька западина, Причорноморська западина, Скіфська платформа, Донецька складчаста область, Карпатська і Кримська складчасті системи; низовини: Придніпровська, Причорноморська, Закарпатська, Поліська; височини: Придніпровська, Подільська, Донецька, Приазовська, Хотинська (г. Берда); гори: Українські Карпати (г. Говерла), Кримські (г. Роман-Кош); басейни і родовища корисних копалин: Донецький та Львівське—

		геоморфологічних процесів та шляхи запобігання їм. Корисні копалини, їх класифікація за використанням, закономірності поширення на території України. Паливні корисні копалини, Діючі та перспективні басейни й райони видобування вугілля, нафти, природного газу, торфу. Рудні та нерудні корисні копалини: басейни, райони залягання та видобування. Мінеральні води та грязі. Проблеми раціонального використання мінеральних ресурсів	Волинський кам'яновугільні басейни, Дніпровський буровугільний басейн, Західний, Східний, Південний нафтогазоносні райони, Криворізький залізорудний басейн, Кременчуцький залізорудний район, Придніпровський: марганцеворудний басейн, Іршанське родовище титанових руд, Артемівське, Слов'янське родовища кам'яної солі, Завалівське родовище графіту; <i>знає</i> закономірності поширення форм рельєфу, родовищ корисних копалин магматичного й осадового походження Діяльнісний компонент: <i>читає</i> профіль місцевості; <i>встановлює</i> за тематичними картами зв'язки між тектонічною, геологічною, будовою, рельєфом та корисними копалинами на території України; <i>пояснює</i> вплив неотектонічних рухів, зовнішніх чинників на формування рельєфу; <i>прогнозує</i> поширення на території України негативних процесів (зсуви, землетруси, карст, обвали) Ціннісний компонент: <i>оцінює</i> вплив діяльності людини на рельєф, наслідки видобування корисних копалин; <i>обґрунтовує</i> заходи щодо раціонального використання та охорони надр в різних регіонах України
3.2.2	Клімат і кліматичні ресурси	Кліматоутворюючі чинники: сонячна енергія, циркуляція атмосфери, підстильна поверхня, їх взаємодія. Розподіл сонячної енергії на території України. Повітряні маси, що впливають на територію України. Атмосферні фронти, цикли та антициклони. Кліматичні показники: температура, опади, коефіцієнт зволоження та їх розподіл на території України. Річний та сезонний хід кліматичних показників. Кліматична карта. Регіональні відмінності клімату. Кліматичні	Знанневий компонент: <i>називає</i> основні кліматоутворюючі чинники, кліматичні показники, типи клімату; небезпечні погодні явища; <i>пояснює</i> дію кліматоутворюючих кліматоутворюючих чинників; <i>розрізняє</i> кліматичні умови й кліматичні ресурси, види кліматичних ресурсів. Діяльнісний компонент: <i>аналізує</i> за картами розподіл сонячної енергії, напрямки переміщення атмосферних фронтів, циклонів та антициклонів, <i>характеризує</i> річний розподіл кліматичних показників у межах

		ресурси. Сезонні погодні умови та явища. Несприятливі погодно-кліматичні явища. Прогноз погоди за даними синоптичної карти; народними прикметами. Вплив погодно-кліматичних умов на здоров'я і господарську діяльність людини. Охорона атмосферного повітря.	України; <i>визначає</i> за кліматичною картою закономірності розподілу температури, повітря та опадів на території України; <i>читає</i> синоптичні карти; Ціннісний компонент: <i>оцінює</i> кліматичні умови, можливість використання кліматичних ресурсів у різних сферах господарської діяльності в Україні та у побуті.
3.2.3	Води суходолу і водні ресурси	Загальні гідрологічні особливості території України. Поверхневі води. Річки. Основні річкові басейни та системи. Вплив рельєфу на річки. Характер течії. Падіння, похил річки. Вплив клімату на формування річкової системи. Живлення і режим річок, пустота річкової мережі. Річковий стік, витрати води. Озера, їх типи. Болота, їх типи і поширення, причини заболочення. Водосховища та канали. Підземні води. Основні артезіанські басейни. Несприятливі гідрологічні явища і заходи запобігання їм. Водні ресурси України, шляхи їх раціонального використання та охорони.:	Знанневий компонент: <i>формулює</i> визначення понять «річковий стік», «витрата води», «водні ресурси», «твердий стік», «падіння річки», «похил річки»; <i>називає і знаходить на картах</i> річкові системи: Дніпра, Сіверського Донця, Південного Бугу, Дністра, Дунаю, Західного Бугу; озера: Ялпуг, Сасик, Шацькі, Синевир; лимани: Дніпровсько-Бузький, Молочний, Дністровський; водосховища: Київське, Канівське, Кременчуцьке, Каховське, Дніпровське, Дніпродзержинське; Дністровське; Печенізьке; -канали: Північнокримський, Дніпро — Донбас, Каховський; Діяльнісний компонент: <i>встановлює</i> взаємозв'язки між рельєфом, кліматом та густотою річкової мережі, характером течії, режимом річок в Україні; <i>пояснює</i> особливості живлення та водного режиму річок, озер в різних регіонах України; <i>визначає</i> падіння та похил річки; <i>порівнює</i> гідрографічні особливості водних об'єктів; <i>аналізує</i> можливості використання водних ресурсів. Ціннісний компонент: <i>оцінює</i> водні ресурси України; <i>пропонує</i> шляхи раціонального використання водних ресурсів, заходи з охорони річок, озер, підземних вод.

3.2.4	Ґрунти та ґрунтові ресурси.	Умови ґрунтоутворення, структура ґрунту, Ґрунтові горизонти, родючість. Основні типи ґрунтів, закономірності їх поширення в Україні. Дослідження В. Докучаєва. Карта ґрунтів. Ґрунтові ресурси України. Зміни ґрунтів .у результаті господарської діяльності людини. Заходи з раціонального використання й охорони ґрунтових ресурсів.	Знанневий компонент: <i>називає</i> основні чинники ґрунтоутворення та типи ґрунтів; <i>пояснює</i> особливості поширення ґрунтів. Діяльнісний компонент: <i>характеризує</i> основні типи ґрунтів, ґрунтові ресурси України; <i>аналізує</i> карту ґрунтів України; <i>порівнює</i> типи ґрунтів в Україні; Ціннісний компонент: <i>робить висновки</i> щодо закономірностей поширення ґрунтів на рівнинній частині України та в горах; <i>оцінює</i> родючість ґрунтів України; <i>пропонує</i> заходи з раціонального використання ґрунтових ресурсів, підвищення родючості та охорони ґрунтів.
3.2.5	Рослинний і тваринний світ України	Різноманітність рослинності. Закономірності поширення рослинного покриву в Україні. Рослинні угруповання. Різноманітність тваринного світу. Закономірності поширення тваринного світу в Україні. Червона та Зелена книги України. Рослинні та тваринні ресурси, їх охорона і відтворення.	Знанневий компонент: <i>називає</i> видовий склад рослинності й тваринного світу в Україні; рослинні угруповання, занесені до Зеленої книги України, окремі ендемічні і зникаючі види рослин. <i>розпізнає</i> зображення рослин і тварин, що занесені до Червоної книги України; <i>розуміє сутність</i> акліматизації та реакліматизації тварин. Діяльнісний компонент: <i>характеризує</i> основні типи рослинного покриву України; фауністичний склад лісів, луків, степів, боліт, водойм; <i>аналізує</i> карту рослинності і карту тваринного світу України, вплив господарської діяльності людини на рослинний покрив і поширення тварин; <i>робить висновки</i> щодо закономірностей поширення основних типів рослинності і видів тварин в Україні. Ціннісний компонент: <i>оцінює</i> стан рослинних і тваринних ресурсів, їх роль у господарській діяльності, можливості використання в різних регіонах України.

3.2.6	Ландшафти України.	Ландшафт як просторово-цілісна система. Районування природних ландшафтів, їх відображення на картах. Карта «Ландшафти України». Антропогенні ландшафти. Рівнинні ландшафти, їх різноманітність. Природні зони України: мішаних лісів і широколистих лісів, лісостепова, степова. Використання та охорона, рівнинних ландшафтів. Гірські ландшафти Українських Карпат і Кримських гір, особливості їх зміни з висотою, використання та охорона. Природні умови і ресурси Чорного й Азовського морів, проблеми їх раціонального використання.	Знанневий компонент: <i>знає</i> чинники формування природних ландшафтів, природні країни, природні зони; <i>називає і знаходить на карті</i> України природні зони та їх межі, гірські країни, Чорне море, Азовське море; острови Зміїний, Джарилгач, півострови Кримський, Керченський, косу Арабатська Стрілка, Каркінітську затоку, Керченську протоку; <i>розпізнає</i> ландшафти за характеристиками окремих їх компонентів, художнім описом; <i>пояснює</i> особливості взаємодій компонентів природи у ландшафті. Діяльнісний компонент: <i>характеризує</i> рівнинні лісові, лісостепові, степові та гірські ландшафти, природні комплекси морів; <i>встановлює</i> взаємозв'язки між компонентами в ландшафті; <i>складає</i> порівняльну характеристику природних зон України; <i>аналізує</i> карту ландшафтів, Ціннісний компонент: <i>прогнозує</i> наслідки впливу господарської діяльності людини на природні особливості ландшафтів; <i>оцінює</i> природно-ресурсний потенціал природних зон
3.3 Природокористування			
3.3.1	Природокористування	Використання природно-ресурсного потенціалу України. Основні види забруднень довкілля в Україні. Вплив екологічної ситуації на життєдіяльність населених. Природно-заповідний фонд України. Національна екологічна мережа. Моніторинг навколишнього середовища. Основні заходи щодо раціонального використання природних ресурсів та охорони довкілля. Природокористування в умовах сталого розвитку.	Знанневий компонент: <i>знає</i> складники природно-ресурсного потенціалу України, види забруднень довкілля; правила безпеки та норми поведінки в природі; <i>називає і знаходить на картах</i> біосферні заповідники: Асканія- Нова, Карпатський, Дунайський, Чорноморський; природні заповідники: Карадазький, Український степовий, Медобори, Канівський, Поліський; національні природні парки: Карпатський, Шацький, Синевир, Подільські Товтри; регіональний ландшафтний парк «Меотида»;

			<i>пояснює</i> сутність понять «екологічна ситуація», «моніторинг навколишнього середовища», «заповідник», «національний парк». Діяльнісний компонент: <i>характеризує</i> сучасну екологічну ситуацію в Україні; <i>аналізує</i> природно-ресурсний потенціал у різних регіонах України, аспекти раціонального природокористування, вплив екологічної ситуації на здоров'я населення; Ціннісний компонент: <i>оцінює</i> наслідки використання й охорони природних ресурсів України; <i>пропонує</i> заходи з охорони довкілля.
		IV. Населення України та світу	
4.1.	Демографічні процеси та статеві-віковий склад населення світу та України	Кількість та динаміка населення в світі та Україні. Природні, соціальні, економічні та екологічні чинники та просторові особливості природного руху населення у світі, в Україні. Демографічний перехід, його фази. Статеві-вікова, шлюбно-сімейна структура населення світу й України. Тривалість життя населення. Демографічне старіння населення. Характеристика демографічної ситуації в країнах за статеві-віковими пірамідами. Особливості демографічної політики у країнах з різним типом відтворення. Міграції, їх показники, чинники та вплив на відтворення населення і його перерозподіл у світі. Просторові тенденції міграційних процесів. Якість життя як чинник природного і механічного руху населення. Демографічні прогнози.	Знанневий компонент: <i>знає</i> чисельність населення світу й України; <i>приклад</i> країн з різними типами відтворення населення. <i>називає й показує на карті</i> регіони світу, країни, області в Україні з найбільшою кількістю населення; найбільшим і найменшим природним приростом; країни з найбільш численною українською діаспорою; <i>формулює</i> поняття «природний рух населення», «природний приріст населення», «демографічний вибух», «демографічна криза», «демографічний перехід», «демографічне старіння», «демографічна політика», «еміграція», «імміграція», «сальдо міграцій»; <i>пояснює</i> фази демографічного переходу; демографічну ситуацію, що склалася в різних регіонах України. Діяльнісний компонент: <i>обчислює</i> показники народжуваності, смертності, природного й механічного руху, частки жінок і чоловіків, окремих вікових груп у структурі населення країни (регіону); <i>встановлює</i> просторові відмінності демографічних процесів за картами;

		-	<i>характеризує</i> населення світу й окремих країн, України та її областей за сукупністю картографічних і статистичних матеріалів; <i>аналізує</i> статеві-вікові піраміди України та країн світу, статистичну інформацію про населення світу, окремих регіонів, країн; <i>розпізнає</i> за статеві-віковими пірамідами країни різних типів відтворення населення; <i>пояснює</i> причини демографічних явищ, просторові відмінності показників природного й механічного руху; вплив конфесійної, етнічної, соціальної структури населення на процеси відтворення і міграції; <i>обґрунтовує</i> особливості перебігу демографічних процесів в країнах з різним рівнем економічного розвитку; Ціннісний компонент: <i>оцінює</i> на основі демографічних показників рівень соціально-економічного розвитку України та країн світу, визначає основні принципи демографічної політики.
4.2.	Розселення	Густота населення. Територіальні відмінності густоти населення в світі й Україні. Міські і сільські населені пункти, критерії їх розмежування в Україні та країнах світу. Класифікація міст за кількістю населення та функціями. Міське і сільське населення. Урбанізація, причини, що її зумовлюють. Відмінності в рівнях і темпах урбанізації в Україні і світі. Субурбанізація. Хибна урбанізація. Джентрифікація. Система розселення. Міські агломерації*. Мегаполіси, мегалополіс. Світові міста. Особливості сільських населених пунктів. Система розселення.	Знанневий компонент: <i>знає</i> середній показник густоти населення в Україні та світі, найбільш (найменш) густозаселені країни світу; <i>називає і знаходить на карті</i> регіони світу, країни, області в Україні з найбільшою і найменшою густотою населення та рівнем урбанізації, найбільші агломерації, світові міста, найбільші міста в Україні; <i>формулює визначення</i> понять «урбанізація», «субурбанізація», «хибна урбанізація», «агломерація», «мегалополіс»), «мегаполіс», «світові міста», «джентрифікація». Діяльнісний компонент: <i>визначає</i> показники урбанізованості території; <i>аналізує</i> статистичні й картографічні матеріали про населення; <i>характеризує</i> особливості розселення населення в світі й окремих країнах, Україні та по областях;

			<i>розрізняє</i> міські і сільські населені пункти, типи міст за людністю і функціями, темп і рівень урбанізації; <i>порівнює</i> рівень і темпи урбанізації в Україні і світі, якість життя у великих і малих, монофункціональних і багатофункціональних містах, Ціннісний компонент: <i>усвідомлює</i> взаємозв'язок між густотою населення та екологічною ситуацією; <i>оцінює і пояснює</i> вплив природних, демографічних і соціально-економічних чинників на територіальні відмінності густоти населення, формування систем розселення.
4.3	Етнічний склад населення. Релігійний склад населення	Етноси. Найпоширеніші мовні сім'ї. Одно національні та багатонаціональні країни: Національний склад населення України: особливості та регіональні відмінності. Національні меншини та етнічні групи, основні райони їх розселення. Релігія як явище культури. Світові релігії. Найпоширеніші релігійні конфесії в Україні	Знанневий компонент: <i>називає</i> найпоширеніші мовні сім'ї; світові релігії; регіони домінування світових релігій; <i>розуміє</i> поняття «раса», «нація», «етнос», «народ», «мовна сім'я», «світова релігія»; Діяльнісний компонент: <i>характеризує</i> національний склад населення України за сукупністю картографічних і статистичних матеріалів; найпоширеніші релігійні конфесії в Україні; <i>порівнює</i> етнічний склад населення регіонів України; <i>показує на карті і називає</i> одно національні й багатонаціональні країни, райони розселення національних меншин в Україні; <i>знаходить</i> у різних джерелах інформацію, що характеризує етнічний склад населення України й окремих країн.
4.4	Зайнятість населення в світі й Україні	Трудові ресурси. Кількість і якість трудових ресурсів. Економічно активне населення. Зайнятість населення. Проблеми зайнятості населення.	Знанневий компонент: <i>називає</i> кількість трудових ресурсів в Україні; області в Україні з найбільшою і найменшою кількістю трудових ресурсів; <i>розрізняє</i> поняття «трудові ресурси», «економічно активне населення»; <i>знає</i> причини безробіття. Діяльнісний компонент:

			<i>визначає</i> показники безробіття; <i>аналізує</i> статистичну інформацію про зайнятість населення світу, окремих країн, України та її областей; <i>характеризує</i> кількість і якість трудових ресурсів окремих країн та України; <i>порівнює</i> структуру зайнятості населення в окремих країнах
		V. Україна і світове господарство	
		5.1. Національна економіка і світове господарство	
5.1.1.	Національна економіка	Національна економіка. Поняття «економічний розвиток» та його показники: валовий внутрішній продукт (ВВП), структура ВВП, індекс людського розвитку (ІЛР).⁴ Секторальна модель економіки країни. Форми суспільної організації виробництва. Чинники розміщення виробництва. Форми просторової організації національної економіки.	Знанневий компонент: <i>називає</i> ознаки понять «національна економіка», «валовий внутрішній продукт», «індекс людського розвитку»; <i>розуміє</i> вплив природних і суспільних чинників на розміщення виробництва (природних умов, сировинний, паливно-енергетичний, водний, праце ресурсний, споживчий, транспортний, науковий, екологічний, військово-стратегічний). Діяльнісний компонент: <i>розрізняє</i> сектори національної економіки (первинний, вторинний, третинний), форми просторової організації господарства (економічні райони, елементи територіальної структури промисловості, сільського господарства тощо); <i>характеризує</i> форми суспільної організації виробництва; <i>аналізує</i> секторальну модель економіки України та порівнює її з іншими державами.
5.1.2.	Світове господарство	Світове господарство (світова економіка), світовий ринок. Поняття «спеціалізація території», «міжнародний поділ праці». Типи економічних систем. Типізація країн світу за рівнем економічного розвитку, місце України в ній. Багаторівневість світового господарства, його просторова структура за концепцією «Центр – периферія».	Знанневий компонент: <i>називає</i> ознаки понять «спеціалізація території (населеного пункту, району, регіону, країни)», «міжнародний поділ праці», «світове господарство» («світова економіка»), «глобальна економіка», «світовий ринок», «глобальні ланцюги доданої вартості»; типи економічних систем; приклади країн світу з різним рівнем економічного розвитку (за типізацією ООН), ТНК в Україні; <i>розуміє</i> роль міжнародних організацій у світовій економіці;

		Сучасні тенденції розвитку світового господарства. Глобалізація та регіональна економічна інтеграція. Транснаціональні корпорації (ТНК) та їх вплив на функціонування міжнародної економіки. Глобальна економіка. Міжнародні економічні організації.	сутність тенденцій розвитку світового господарства (інтернаціоналізації виробництва, інформатизації, глобалізації, регіональної економічної інтеграції), <i>пояснює</i> багаторівневість світового господарства; вплив глобалізації на темпи розвитку світового господарства та національних економік країн різних типів. Діяльнісний компонент: <i>знаходить на карті</i> країни «Великої сімки» (G-7), «Великої двадцятки» (G-20); <i>порівнює</i> типи економічних систем; <i>аналізує</i> інформацію щодо типізації країн за рівнем соціально-економічного розвитку; <i>визначає</i> роль транснаціональних корпорацій та вільних економічних зон у функціонуванні глобальної економіки;
		5.2. Первинний сектор господарства	
5 2.1	Сільське господарство. Лісове господарство	Сільське та лісове господарство, їх значення в сучасному світі. Структура сільського господарства. Природні (земельні та агрокліматичні ресурси) та соціально-економічні чинники розвитку й розміщенні аграрного виробництва. Землезабезпеченість. Сільське господарство світу. Географія основних зернових і технічних культур та виробництва продукції тваринництва. Зональність світового сільського господарства. Найбільші країни-виробники та експортери сільськогосподарської продукції. Сільське господарство України. Структура сільськогосподарських угідь в Україні. Розміщення в Україні виробництва зернових і технічних культур, картоплярства, овочівництва, баштанництва, виноградарства.	Знанневий компонент: <i>називає</i> види діяльності в сільському господарстві, види сільськогосподарських угідь; приклади країн з аграрною міжнародною спеціалізацією; <i>знає і показує на карті</i> світу зони (райони) вирощування пшениці, кукурудзи, рису, бавовнику, льону-довгунцю, соняшнику, сої, маслин, олійної пальми, цукрової тростини, цукрового буряку, картоплі, чаю, кави, какао-бобів, райони поширення в світі свинарства, птахівництва, формування спеціалізованих районів скотарства, вівчарства; на карті України – сільськогосподарські зони, гірські та приміські райони; Діяльнісний компонент: <i>характеризує</i> особливості розміщення рослинництва й тваринництва в світі та Україні; сільськогосподарські зони, лісові пояси; <i>пояснює</i> вплив природних і суспільних чинників на рівень розвитку та спеціалізацію сільського господарства в регіоні

		Розвиток кормової бази тваринництва. Структура та розміщення тваринництва. Зональна спеціалізація сільського господарства України. Гірські та приміські сільськогосподарські райони. Лісові пояси світу. Лісо забезпеченість. Лісове господарство в Україні	світу, країні; <i>обчислює</i> показники землезабезпеченості, лісозабезпеченості; <i>аналізує</i> карти сільськогосподарських культур і тваринництва; <i>визначає</i> основні. зернові й технічні культури, що їх вирощують у помірному, субтропічному і тропічному кліматичних поясах, та обґрунтовує встановлені відмінності; Ціннісний компонент: <i>оцінює</i> наслідки нестабільного розвитку сільськогосподарського виробництва; місце України на світових ринках сільськогосподарської продукції.
5.2.2	Добувна промисловість	Показники ресурсозабезпеченості країн мінеральними ресурсами. Видобування вугілля, нафти і природного газу. Основні закономірності розміщення родовищ вугілля, нафти, природного газу. Найбільші в світі басейни й країни за видобутком кам'яного вугілля, нафти й природного газу. Основні й перспективні райони видобування кам'яного вугілля, нафти, природного газу в Україні. Шляхи покриття дефіциту палива в Україні. Видобування металічних руд. Основні закономірності розміщення родовищ металічних руд. Країни з найбільшими обсягами видобування залізних, марганцевих руд, руд кольорових, рідкісноземельних і благородних металів. Розвиток і розміщення виробництв з видобування залізних і марганцевих руд в Україні. Розробка родовищ руд кольорових металів в Україні. Видобування інших видів природної сировини в Україні та країнах світу. Експорт мінеральної сировини з України.	Знанневий компонент: <i>знає</i> види мінеральних ресурсів за використанням; <i>наводить приклади</i> найбільших країн-експортерів та країн-імпортерів нафти, природного газу, кам'яного вугілля; <i>розуміє</i> закономірності поширення родовищ і басейнів корисних копалин; <i>називає і знаходить на картах різного масштабу</i> найбільші басейни нафти і природного газу – Перської затоки, Західносибірський, Зондський, Сахарський, Гвінейської затоки, Техаський, Мексиканської затоки, Західноканадський, Північноморський, основні райони видобування нафти і природного газу в Україні; найбільші басейни та райони видобування вугілля – Верхньосілезький (Польща), Кузнецький (Росія), Карагандинський (Казахстан), Північно-Східний (Китай), Східний (Індія), Аппалацький (США), Південно-Східний (Австралія), Донецький та Львівсько-Волинський (Україна); країни з найбільшими обсягами видобування залізних руд – Бразилія, Австралія, Канада, Китай, Індія, Україна, басейни та райони видобування залізних та марганцевих руд в Україні; найбільші райони видобування руд кольорових металів – Кордильєри-Анди, «вольфрамово-олов'яний пояс» Азії, «мідний пояс» Африки; основні родовища руд кольорових металів, що їх розробляють в Україні; основні центри видобування кам'яної солі в Україні;

			Діяльнісний компонент: <i>пояснює</i> лідерство окремих країн на світових ринках мінеральної сировини за сукупністю природних і суспільних чинників <i>описує</i> зміщення добувної промисловості до районів зі складними природними умовами, на шельф Світового океану. Ціннісний компонент: <i>оцінює</i> місце України на світових ринках з видобутку сировини нафти, природного газу, вугілля.
		5.3. Вторинний сектор господарства	
5.3.1	Виробництво і постачання електроенергії	Значення електроенергетики. Типи електростанцій. Паливно-енергетичний баланс. Електроенергетика світу. Найбільші країни - виробники та країни-споживачі електроенергії в світі. Відмінності в структурі виробництва електроенергії на електростанціях різних типів у країнах світу. Електроенергетика України. Найбільші ТЕС, АЕС, ГЕС, ЛЕП. Використання відновлюваних джерел енергії. Експорт електроенергії з України.	Знанневий компонент: <i>знає</i> типи електростанцій за джерелом енергетичних ресурсів та основні чинники їх розміщення, країн з найбільшим обсягом виробництва електроенергії; <i>називає і знаходить на картах</i> каскад ГЕС на Дніпрі, Дністровську й Ташлицьку ГЕС; Запорізьку, Південноукраїнську, Рівненську, Хмельницьку АЕС; найбільші ТЕС (Запорізька, Придніпровська, Трипільська, Зміївська, Слов'янська, Ладижинська, Бурштинська); Діяльнісний компонент: <i>пояснює</i> розміщення ТЕС, АЕС, ГЕС в країнах світу та в Україні; <i>обґрунтовує</i> домінування виробництва електроенергії на ТЕС, ГЕС або АЕС в країнах світу; <i>порівнює</i> структуру виробництва електроенергії в Україні та провідних державах світу. Ціннісний компонент: <i>оцінює</i> перспективи використання відновлюваних джерел енергії різних видів у світі, Україні; <i>визначає</i> шляхи енергозбереження, напрями оптимізації структури виробництва електроенергії в різних регіонах України.

5.3.2.	Металургійне виробництво	Значення металургійного виробництва в господарстві. Сучасні технології виробництва чавуну, сталі. Комбінування в чорній металургії. Сучасні чинники розміщення підприємств чорної металургії. Кольорова металургія. Особливості технології виробництва та чинники розміщення підприємств з виплавки міді, алюмінію, титану. Металургійне виробництво світу. Найбільші країни-виробники та країни-споживачі чорних металів. Сучасні тенденції розміщення виробництв чавуну, сталі, прокату. Найбільші країни-виробники та країни-споживачі кольорових металів у світі. Виробництво чавуну, сталі, прокату в Україні: домінуючі технології, сукупність чинників розміщення підприємств, основні центри, місце України на світовому ринку чорних металів. Основні центри виробництва кольорових металів в Україні.	Знанневий компонент: <i>знає</i> основні види чорних і кольорових металів; <i>називає і знаходить на картах</i> країни з найбільшим обсягом виробництва чавуну й сталі, алюмінію, титану, міді; найбільші центри чорної металургії в Україні (Кривий Ріг, Дніпро, Кам'янське, Запоріжжя, Нікополь, Маріуполь, Краматорськ, Алчевськ); центри кольорової металургії в Україні (Миколаїв, Запоріжжя, Іршанськ, Київ, Побузьке, Бахмут, Кам'янське); <i>роз'яснює</i> вплив сировинного, паливного, електроенергетичного, транспортного, споживчого, екологічного чинників на розміщення металургійних комбінатів, Діяльнісний компонент: <i>аналізує</i> статистичні дані щодо обсягів виробництва та експорту металургійної продукції в Україні та світі; <i>обґрунтовує</i> рівень розвитку металургії в країнах, які забезпечені сировиною або мають значні обсяги споживання; країн, що виплавляють найбільше в світі та Європі алюмінію, титану, міді; <i>пояснює</i> розміщення підприємств чорної і кольорової металургії в Україні <i>аргументує</i> місце України у світовому виробництві сталі, алюмінію, титану та інших кольорових металів. Ціннісний компонент: <i>оцінює</i> наслідки концентрації металургійного виробництва в окремих районах і центрах.
5.3.3	Хімічне виробництво. Виробництво деревини, паперу. Виробництво будівельних матеріалів	Значення та особливості технологій хімічного виробництва. Чинники розміщення основних виробництв хімічних речовин і хімічної продукції, фармацевтичної продукції, гумових і пластмасових виробів. Хімічне виробництво в Україні. Основні центри виробництва хімічної продукції та чинники їх формування. Найбільші країни-виробники мінеральних добрив, полімерів, ліків. Виробництво деревини й паперу: значення, особливості технологій та чинники розміщення підприємств.	Знанневий компонент: <i>називає</i> види мінеральних добрив, види хімічної продукції, види будівельних матеріалів; <i>називає і знаходить на карті</i> найбільші у світі країни-виробники мінеральних добрив та полімерів, деревини та паперу; найбільші центри виробництва мінеральних добрив, виробів з гуми, побутової хімії, ліків в Україні (Костянтинівка, Сєверодонецьк, Кам'янське, Черкаси, Суми, Запоріжжя, Одеса, Яни Капу (Красноперекопськ), Біла Церква, Харків, Київ), центри виробництва деревини й паперу в Україні; <i>наводить і пояснює</i> вплив різних чинників на розміщення

			виробництв хімічної продукції, деревини й паперу, будівельних матеріалів.
		Виробництво деревини й паперу в Україні. Найбільші в світі країни-виробники деревини та паперу. Виробництво будівельних матеріалів в Україні	Діяльнісний компонент <i>характеризує</i> сировинну базу виробництва хімічної продукції, паперу; <i>аналізує</i> зв'язки між хімічними, металургійними та іншими видами виробництв; <i>обґрунтовує</i> рівень розвитку та структуру хімічних виробництв в окремих регіонах, країнах світу; Ціннісний компонент <i>оцінює</i> вплив виробництва хімічної продукції й паперу на рівень соціально - економічного розвитку країни, довкілля.
5.3.4	Виробництво машин та устаткування	Роль машинобудування в сучасному світі. Різноманітність підприємств та чинники їх розміщення. Спеціалізація «а кооперування у машинобудуванні. Машинобудування світу. Взаємозв'язок між рівнем економічного розвитку регіону і країни і рівнем розвитку машинобудування. Найбільші країни-виробники літаків, легкових автомобілів, морських суден, верстатів, комп'ютерів, робототехніки: Машинобудування в Україні. Найбільші центри виробництва транспортних засобів, промислового обладнання, сільськогосподарської техніки, побутової електротехнічної та електронної продукції.	Знанневий компонент: <i>знає</i> чинники розміщення окремих машинобудівних виробництв; <i>називає і знаходить на картах</i> найбільші країни-виробники машин та устаткування – США, Канада, країни ЄС, Японія, Китай, нові індустріальні країни, найбільші центри машинобудування в Україні; Діяльнісний компонент: <i>обґрунтовує</i> розміщення виробництва автомобілів, літаків, морських суден, промислового обладнання, електротехнічної та електронної продукції побутового призначення, сільськогосподарської техніки в світі та в Україні; <i>аналізує</i> статистичні дані щодо обсягів виробництва та експорту машин і обладнання у світі та в Україні; <i>характеризує</i> сучасні тенденції розвитку і розміщення виробництва машин і устаткування. Ціннісний компонент <i>оцінює</i> проблеми та перспективи розвитку машинобудування у світі та в Україні

5.3.5	Виробництво тканин, одягу, взуття, харчових продуктів	Особливості виробничого процесу та чинники розміщення підприємств, що виробляють тканини різних видів, одяг, шкіряно-взуттєву продукцію. Найбільші на світовому ринку країни-виробники та країни-експортери тканин, одягу та взуття. Чинники та центри розміщення текстильного, швейного, шкіряного, взуттєвого виробництва в Україні. Народні промисли в Україні. Чинники розміщення підприємств, що виробляють харчові продукти. Виробництво продуктів харчування в світі: сучасні тенденції, вплив глобалізації та національних традицій, взаємозв'язок з агробізнесом: Традиційні виробництва харчових продуктів окремих країн. світу. Харчова промисловість України. Особливості: технологій та чинники розміщення підприємств буряко-цукрового, олійного; маслосироробного, плодоовочеконсервного, рибного, хлібопекарного, макаронного; борошномельного, круп'яного, кондитерського виробництв, розливу безалкогольних напоїв, мінеральних вод.	Знанневий компонент: <i>називає і знаходить на картах</i> найбільші у світі та Європі країни-виробники та експортери тканин, одягу, взуття, цукру, олій; найбільші в Україні центри текстильного, швейного, взуттєвого виробництва, райони концентрації виробництва цукру, соняшникової олії; <i>роз'яснює</i> вплив спеціалізації сільського господарства, ТНК, праце ресурсного та споживчого чинників на розвиток у регіоні, країні виробництва тканин, одягу, взуття, окремих видів харчових продуктів; Діяльнісний компонент: <i>аналізує</i> карти просторової організації виробництва тканин, одягу, взуття, харчових продуктів, статистичні матеріали щодо динаміки легкої та харчової промисловості у світі та в Україні; <i>пояснює</i> розміщення в Україні підприємств харчової промисловості у малих містах, селищах міського типу і великих селах; Ціннісний компонент: <i>оцінює</i> проблеми та перспективи розвитку виробництва тканин, одягу та взуття, харчових продуктів в Україні, місце України на світовому та європейському ринках продовольства
		5.4. Третинний сектор господарства	
5.4.1	Транспорт	Транспорт, його роль у національній економіці та формуванні світового господарства. Види транспорту, їхні переваги й недоліки. Транспорт світу. Країни, що вирізняються високим рівнем розвитку мережі залізниць й автомобільних шляхів. Найбільші морські порти, їхній вплив на розміщення промисловості. Найбільші судноплавні річки світу. Найбільші аеропорти світу. Міжнародні транспортні коридори. Транспорт України. Залізничний транспорт – основний вид транспорту України. Найважливіші автомагістралі України. Водні шляхи, найбільші морські та річкові порти України. Повітряний транспорт. Транспортні вузли. Міжнародні	Знанневий компонент: <i>знає</i> види транспорту, ознаки понять «транспортний вузол», «транспортна магістраль», «міжнародний транспортний коридор», «обсяг перевезень», «вантажобіг»; <i>називає і знаходить на карті</i> найбільші за вантажобігом морські порти Східної Азії, Європи; морські судноплавні канали – Панамський, Суецький, Кільський; найбільші за пасажиробігом аеропорти світу; країни з надшвидкісними залізницями; країни з найбільшою протяжністю автомобільних шляхів; основні залізниці, автомагістралі, морські й річкові порти, аеропорти, міжнародні транспортні коридори в Україні. Діяльнісний компонент: <i>обґрунтовує</i> роль кожного виду транспорту в перевезенні вантажів та пасажирів в Україні, домінуючу роль транспорту в експорті послуг Україною;

		транспортні коридори на території України.	
			встановлює взаємозв'язки між рівнем економічного розвитку, спеціалізацією країни та особливістю її транспортної системи; аналізує карти транспортних шляхів світу та України; Ціннісний компонент: оцінює транзитне значення транспортних магістралей в Україні; вплив різних видів транспорту на довкілля, соціально- економічний розвиток району, населеного пункту
5.4.2.	Туризм	Туризм як складник національної економіки, його види. Чинники розвитку туризму в регіоні, країні. Туристична інфраструктура. Міжнародний туризм. Основні туристичні регіони світу. Країни світу з найбільшою кількістю об'єктів Світової спадщини ЮНЕСКО. Туризм в Україні: Особливості природних рекреаційних ресурсів. Об'єкти Світової спадщини ЮНЕСКО в Україні. Туристичні райони в Україні.	Знанневий компонент: знає види туризму, ознаки понять «туризм», «рекреаційні ресурси», «інфраструктура туризму»; називає і знаходить на карті основні райони туризму у світі й України; розуміє вплив природних і суспільних чинників на розвиток туризму. Діяльнісний компонент: характеризує особливості основних туристичних регіонів світу; обґрунтовує рівень розвитку туризму в окремих регіонах, країнах, районах України Ціннісний компонент: оцінює роль туризму. в соціально-економічному розвитку країни, району, населеного пункту
5.4.3	Торгівля. Фінансові послуги. Комп'ютерне програмування	Торгівля як вид послуг, її форми, показники. Світовий ринок товарів і послуг. Основні напрями зовнішньоторговельних зв'язків. Світова організація торгівлі. Регіональні зони вільної торгівлі (NAFTA, ASEAN). Торгівля в Україні: структура експорту й імпорту	Знанневий компонент: формулює поняття «кредит», «фінансовий центр», «офшор», «аутсорсинг», «технопарк», «технополіс»; називає і знаходить на карті регіони з найбільшими обсягами зовнішньої торгівлі; найбільші міжнародні фінансові центри - Лондон, Нью-Йорк, Сінгапур, Сянган (Гонконг), Токіо,

		товарів та послуг; чинники концентрації роздрібної торгівлі в населених пунктах, регіонах. Фінансові послуги. Світові центри банківсько- фінансової діяльності. Вплив глобалізації на розміщення фінансових установ. Країни-офшори. Особливості розміщення фінансових установ в Україні.	Шанхай, Мумбаї, Франкфурт-на-Майні, Чикаго; країни-офшори, країни-лідери на ринку програмного забезпечення; найвідоміші центри освіти та науки у світі та в Україні; <i>розуміє</i> вплив чинників на розвиток торгівлі, системи фінансових послуг, освіти й науки в країні. Діяльнісний компонент: <i>обґрунтовує</i> рівень розвитку торгівлі, системи фінансових та аутсорсингових послуг, освіти й науки, системи охорони здоров'я в окремих регіонах світу, країнах, в Україні;
	Наукова діяльність. Освіта. Охорона здоров'я	Роль науки й освіти в суспільстві. Форми просторової організації наукових досліджень та освіти: технополіси, технопарки. Найвідоміші наукові центри у світі та Україні. Аутсорсинг. Країни-лідери на світовому ринку комп'ютерного програмування. Аутсорсинг інформаційних технологій (ІТ-аутсорсинг) в Україні. Найвідоміші центри медичного обслуговування, лікувально-оздоровчого туризму в Україні та світі.	<i>аналізує</i> умови для аутсорсингу інформаційних технологій, створення технопарків, технополісів в Україні та прогнозує їх розвиток; Ціннісний компонент: <i>оцінює</i> взаємозв'язок між рівнем розвитку економіки та обсягом наукових досліджень, освітніх, фінансових послуг у країні.
		VI. Регіони та країни	
6.1	Регіони світу:	Європа. Азія. Америка. Океанія. Африка. (економіко-географічна характеристика країн за типовим планом). Особливості економіко-географічного положення регіону, склад. Сучасна політична карта регіону: форми державного правління і територіального устрою країн, типи країн за рівнем економічного розвитку. Інтеграційні процеси. Міжнародні організації в регіоні. Природні умови і ресурси регіону. Населення регіону: демографічні процеси, природний та механічний рух, демографічна політика. Структура населення, урбанізація, субурбанізація, рурбанізація, джентрифікація. Світові міста в регіоні, міські агломерації, мегаполіси.	Знанневий компонент: <i>називає і знаходить на карті регіону</i> субрегіони, країни (за програмою 10 клас, стандарт); основні райони видобування мінеральних ресурсів, найбільші осередки промисловості й туризму, морські порти, аеропорти-хаби, фінансові центри, світові міста; <i>розрізняє</i> форми державного правління і територіального устрою країн; країни різних типів та підтипів за рівнем економічного розвитку; кількісні та якісні зміни на політичній карті регіону; Діяльнісний компонент: <i>характеризує</i> особливості демографічних та урбанізаційних процесів, розміщення населення в регіоні; <i>обґрунтовує</i> розміщення основних осередків переробної промисловості, сфери послуг, особливості спеціалізації сільського господарства в регіоні;

		Особливості економіки країн регіонів. Первинний сектор економіки: основні райони видобування палива, рудної та нерудної сировини, сільське, лісове господарство:	<i>здійснює</i> необхідні обчислення для оцінювання забезпеченості окремих країн ресурсами; <i>порівнює</i> домінуючі чинники міжнародної спеціалізації країн регіону, віднесених до різних типів та підтипів за рівнем економічного розвитку;
		Вторинний сектор економіки: особливості розвитку переробної промисловості, індустріалізація, реіндустріалізація; основні осередки промисловості. Третинний сектор економіки: найважливіші міжнародні транспортні коридори та вузли, туристичні райони, фінансові центри. Зв'язки України з країнами регіону.	<i>пояснює</i> причини вузької спеціалізації окремих країн в регіоні; <i>вирізняє</i> особливості економіки країн, зумовлені регіональною інтеграцією. Ціннісний компонент: <i>робить висновки</i> про причини нерівномірності економічного розвитку країн і субрегіонів у регіоні; <i>зіставляє</i> позитивні та негативні наслідки глобалізації в економіці та культурі країн регіону.
6.2	Країни світу: економіко-географічна характеристика	Німеччина. Франція. Велика Британія. Італія. Польща. Білорусь. Росія. Японія. Китай. Індія. Австралія. Сполучені Штати Америки. Канада. Бразилія. Єгипет. Південна Африка (ПАР). Економіко-географічна характеристика країн за типовим планом: місце країни у світі та регіоні; основні чинники, що визначають місце країни у міжнародному поділі праці (МГПП); система розселення; особливості, сучасного розвитку країни, секторальна структура економіки; домінуючі складники третинного сектору; промислові виробництва, що визначають міжнародну спеціалізацію країни; особливості аграрного сектору; характерні риси просторової організації господарства; зовнішні економічні зв'язки, зв'язки з Україною.	Знанневий компонент: <i>називає</i> основні показники, які визначають місце країни у регіоні та світі; домінуючі складники третинного, вторинного та первинного секторів економіки країн високорозвинених, середньо розвинених країн та країн, що розвиваються; <i>називає і знаходить на карті</i> світові міста, осередки промисловості, найбільші морські порти, аеропорти, фінансові та туристичні центри на території країни; <i>знає</i> промислові й аграрні виробництва та послуги, що визначають міжнародну спеціалізацію країни; Діяльнісний компонент: <i>аналізує</i> інформацію щодо характеристики країни; <i>обґрунтовує</i> особливості системи розселення та розміщення виробництва товарів і послуг у межах країни; <i>пояснює</i> особливості спеціалізації сільського господарства, промислового виробництва, сфери послуг у країні; структури експорту й імпорту товарів та послуг.; Ціннісний компонент: <i>робить висновки</i> про причини нерівномірності економічного розвитку окремих районів у межах країни; <i>оцінює</i> вплив ТНК на економіку країни та її місце в міжнародному поділі праці.

VII. Глобальні проблеми людства. Сталий розвиток			
7.1.	Глобальні проблеми людства. Сталий розвиток	Поняття про глобальні проблеми людства, причини їх виникнення. Проблема війни і миру. Проблема тероризму. Екологічна проблема. Сировинна й енергетична проблеми. Демографічна й продовольча проблеми. Проблема подолання відсталості країн, що розвиваються.	Знанневий компонент: <i>знає</i> глобальні проблеми людства, основні положення концепції сталого розвитку; <i>розуміє</i> сутність, причини виникнення сучасних глобальних проблем;
		Взаємозв'язок глобальних проблем. Роль світової громадськості та міжнародних організацій у їх розв'язуванні. Сталий розвиток — стратегія людства на XXI століття.	<i>називає і знаходить на карті</i> країни, що володіють ядерною зброєю, конфлікт небезпечні регіони Європи та світу; найбільші в світі райони екологічної катастрофи. Діяльнісний компонент: <i>характеризує</i> поширення глобальних проблем, особливості їхнього прояву на території України, складники концепції сталого розвитку; <i>визначає</i> можливі шляхи подолання глобальних проблем Ціннісний компонент: <i>оцінює</i> наслідки прояву глобальних проблем для окремих регіонів і країн світу та для України.

1.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Безуглий В., Лисичарова Г. Географія. Підручник для 7 класу закладів загальної середньої освіти. К.: «Генеза», 2024. 309 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/2828-geografiia-bezuglyi-7-klas-2024.html>
2. Безуглий В.В., Лисичарова Г.О. Географія (рівень стандарту): підручник для 10 класу загальноосвітніх навчальних закладів. К.: Генеза, 2018. 192 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/1365-geografiya-bezuglyi-10-klas.html>
3. Бойко В., Міхелі С. Географія. Підручник для 7 класу закладів загальної середньої освіти. К.: Видавництво Перун, 2024. 291 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/2829-geografiia-boiko-7-klas-2024.html>
4. Бойко В., Міхелі С. Географія. Підручник для 8 класу закладів загальної середньої освіти. К.: «Літера ЛТД», 2025. 291 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/2985-geografiia-boiko-8-klas-2025.html>
5. Бойко В.М., Брайчевський Ю.С., Яценко Б.П. Географія (рівень стандарту): підручник для 10 класу загальноосвітніх навчальних закладів. К., Ірпінь: ТОВ «Видавництво Перун», 2018. 256 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/1184-geografiya-10-klas-boyko.html>
6. Географія: підруч. для 7-го кл. закл. заг. серед. освіти /Тетяна Гільберт, Андрій Довгань, Валерій Совенко. К.: Генеза, 2024. 272 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/2830-geografiia-gilberg-7-klas-2024.html>
7. Географія: підручник для 6 класу закладів загальної середньої освіти / С.П. Запотоцький, М.В. Зінкевич, О.М. Романишин, Н.М. Титар, О.В. Горовий, І.М. Миколів. Тернопіль: Астон, 2023. 284 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/2627-geografiia-6-klas-zapototskyi.html>
8. Географія: підручник для 7 класу закладів загальної середньої освіти / С.П. Запотоцький, М.В. Зінкевич, Н.М. Титар, Л.В. Петринка, О.В. Горовий, І.М. Миколів; наук. ред. К.В. Мезенцев, І.С. Круглов. Тернопіль: Астон, 2024. 304 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/2832-geografiia-zapotockyi-7-klas-2024.html>
9. Географія: підручник для 8 класу закладів загальної середньої освіти / С.П. Запотоцький, М.В. Зінкевич, В.В. Совенко, Й.Р. Гілецький, О.В. Мозіль; наук. ред. К.В. Мезенцев, І.С. Круглов. Тернопіль: Астон, 2025. 304 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/2981-geografiia-zapotockyi-8-klas-2025.html>
10. Географія: підручник для 9 класу загальноосвітніх навчальних закладів / В.М. Бойко та ін. Тернопіль: Підручники і посібники, 2017. 272 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/993-geografiya-9-klas-boyko.html>
11. Гілецький Й.Р., Сливка Р.Р., Атаманюк Я.Д., Чорба Р.Д. Географія: підручник для 9 класу загальноосвітніх навчальних закладів. Харків: Вид-во «Ранок», 2017. 208 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/3132-geografiia-9-klas-gilecky-2017.html>
12. Гільберт Т., Довгань А., Совенко В. Географія. Підручник для 6 класу закладів загальної середньої освіти. К.: «Генеза», 2023. 238 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/2630-geografiia-6-klas-gilberg-2023.html>
13. Гільберт Т., Довгань А., Савчук І. Підручник для 8 класу закладів загальної середньої освіти. К.: «Генеза», 2025. 260 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/2984-geografiia-gilberg-8-klas-2025.html>
14. Гільберт Т.Г., Савчук І.Г., Совенко В.В. Географія (рівень стандарту) : підручник для 10 класу загальноосвітніх навчальних закладів. К.: УОВЦ «Оріон», 2018. 240 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/1137-geografiya-10-klas-dovgan.html>
15. Гільберт Т.Г., Савчук І.Г., Совенко В.В. Географія (рівень стандарту): підручник для 11 класу закладів загальної середньої освіти. К.: УОВЦ «Оріон», 2019. 192 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/1241-geografiya-11-klas-gilberg.html>
16. Гільберт Т.Г., Савчук І.Г., Совенко В.В. Географія: підручник для 9 класу

- загальноосвітніх навчальних закладів. К.: УОБЦ «Оріон», 2017. 288 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/994-geografiya-9klas-gilberg.html>
17. Грома В., Ільницький І., Касіяник І., Косик В., Скицюк І. Географія: підручник для 8 класу закладів загальної середньої освіти / За наук. ред. О. Топузова. К.: Видавничий дім «Освіта». 2025. 260 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/2980-geografiia-groma-8-klas-2025.html>
 18. Довгань Г. Географія. Підручник для 6 класу закладів загальної середньої освіти. Харків: Видавництво «Ранок», 2023. 307 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/2626-geografiia-6-klas-dovgan.html>
 19. Довгань Г. Географія. Підручник для 7 класу закладів загальної середньої освіти. Харків: Видавництво «Ранок», 2024. 326 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/2831-geografiia-dovgan-7-klas-2024.html>
 20. Довгань Г.Д. Географія: підруч. для 8-го кл. закл. заг. серед. освіти. Харків: Вид-во «Ранок», 2025. 320 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/2983-geografiia-dovgan-8-klas-2025.html>
 21. Довгань Г.Д., Стадник О.Г. Географія (рівень стандарту); підручник для 10 класу загальноосвітніх навчальних закладів. Харків: Вид-во «Ранок», 2018. 240 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/1136-geografiya-10-klas-dovgan-stan.html>
 22. Довгань Г.Д., Стадник О.Г. Географія: підручник для 9 класу загальноосвітніх навчальних закладів. Харків: Вид-во «Ранок», 2017. 272 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/3133-geografiia-9-klas-dovgan.html>
 23. Кобернік С., Коваленко Р. Географія (рівень стандарту): підручник для 11 класу закладів загальної середньої освіти. Кам'янець-Подільський: Абетка, 2019. 176 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/1240-geografiya-11-klas-kobernik.html>
 24. Кобернік С., Коваленко Р. Географія. Підручник для 6 класу закладів загальної середньої освіти. Кам'янець-Подільський: Видавництво Абетка, 2023. 271 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/2629-geografiia-6-klas-kobernik-2023.html>
 25. Кобернік С., Коваленко Р. Географія. Підручник для 7 класу закладів загальної середньої освіти. Кам'янець-Подільський: Видавництво Абетка, 2024. 273 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/2833-geografiia-kobernik-7-klas-2024.html>
 26. Кобернік С., Коваленко Р. Географія: підручник для 8 класу закладів загальної середньої освіти. Кам'янець-Подільський: Видавництво Абетка, 2025. 272 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/2979-geografiia-kobernik-8-klas-2025.html>
 27. Кобернік С.Г., Коваленко Р.Р. Географія (рівень стандарту): підручник для 10 класу загальноосвітніх навчальних закладів. Кам'янець-Подільський: Абетка, 2018. 256 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/417-geografya-kobernk-kovalenko-10-klas.html>
 28. Кобернік С.Г., Коваленко Р.Р. Географія: підручник для 9 класу загальноосвітніх навчальних закладів. Кам'янець-Подільський: Абетка, 2017. 288 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/913-kobernik-9-geografiya.html>
 29. Масляк П. О., Капіруліна С. Л. Географія для загальноосвітніх навчальних закладів з поглибленим вивченням географії: підручник для 9 класу загальноосвітніх навчальних закладів. Харків: Вид-во «Ранок», 2017. 240 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/3131-geografiia-9-klas-masliak-poglyb.html>
 30. Масляк П.О., Капіруліна С.Л. Географія: підручник для 9 класу загальноосвітніх навчальних закладів. Кам'янець-Подільський: Аксіома, 2017. 272 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/991-geografiya-9-klas-maslyak.html>
 31. Масляк П.О., Капіруліна С.Л., Бродовська О.Г. Географія (рівень стандарту): підручник для 10 класу загальноосвітніх навчальних закладів. К.: Грамота, 2018. 200 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/1364-geografiya-maslyak-10-klas.html>
 32. Надтока О.Ф., Топузов О.М. Географія: підручник для 9 класу загальноосвітніх навчальних закладів. К.: УОЦВ «Оріон», 2017. 208 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/992-geografiya-9-klas-nadtoka-2017.html>

33. Пестушко В., Уварова Г., Довгань А. Географія (рівень стандарту): підручник для 11 класу закладів загальної середньої освіти. К.: Генеза, 2019. 160 с. URL: <https://www.geneza.ua/sites/default/files/ebooks/11klas/Pestushko.Geographiya.11.pdf>
34. Пестушко В.Ю., Уварова Г.Ш., Довгань А.І. Географія: підручник для 9-го класу загальноосвітніх навчальних закладів. К.: «Генеза», 2017. 272 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/1045-geografiya-pestushko-9-klas-2017.html>
35. Топузов О. М., Грома В. Д., Ільницький І. М., Полтавченко Д. В. Географія. 6 клас. Підручник. К.: Видавничий дім «Освіта», 2023. 256 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/2628-geografiia-6-klas-topuzov.html>
36. Топузов О., Грома В, Косик В. Географія. 7 клас. К.: Видавничий дім «Освіта», 2024. 257 с. URL: <https://pidruchnyk.com.ua/2834-geografiia-topuzov-7-klas-2024.html>